

qavah

By Bill Crooks & Jackie Mouradian

โดย บิล ครูค และเจคกี มูราเดียน

Mobilizing the Church

การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน

Releasing children from poverty
Compassion[®]
in Jesus' name

QAVAH

การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน โดย บิล ครูค และแจ็กกี้ มูราเดียน

Mobilizing the Church has been written and illustrated by Bill Crooks & Jackie Mouradian

Graphic design by Lindsay Noble

First edition 2011

Mosaic Creative
www.mosaiccreative.co.uk

Compassion International
www.compassion.com

Acknowledgments

We would like to acknowledge the following people for their contribution to this resource: Wolfgang Riedner, Kevin Stout, Jennifer Libhart, Bob Thorp, David Garcia, Emily Sarmiento, Jordan Linscombe, Silas Balraj, Francis Njoroge, Rosario Lnmenso, Michael Kientz, Josh Bennett, Dennis Mugimba, Dorcas Koomson, Linda Merriam, Kevin Mckemey

The material in this resource has been adapted and developed from the Tearfund resource, "Umoja" written by Frasure Njoroge, Tulo Raistrick, Bill Crooks and Jackie Mouradin.

แปลและจัดพิมพ์เป็นภาษาไทย

โดย มูลนิธิศุภนิมิต 57/7 ถนนสุขุมวิท ซอย 3 ต.วัดเกต อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50000

โทร. 053-266426-9 โทรสาร 053-240442 www.compassionth.com

มีนาคม 2013

qavah

By Bill Crooks & Jackie Mouradian
โดย บิล ครูค และแจคกี้ มูราเดียน

Mobilizing the Church

การขับเคลื่อนคริสตจักร
สู่การพลิกฟื้นชุมชน

Releasing children from poverty
Compassion[®]
in Jesus' name

สารบัญ

3	คำนำ
23	ขั้นตอนที่ 1: สร้างนิมิต/วิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักร
45	ขั้นตอนที่ 2: การทดลองในสิ่งที่เรามี
59	ขั้นตอนที่ 3: การบรรยายลักษณะชุมชน
79	ขั้นตอนที่ 4: วิเคราะห์ข้อมูลและจัดลำดับความสำคัญ
91	ขั้นตอนที่ 5: การวางแผนและลงมือปฏิบัติ
107	ขั้นตอนที่ 6: การวัดประสิทธิผลการทำงาน

คำนำ

คาวาห์

"คาวาห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน) เป็นคำภาษาฮีบรูที่หมายถึง "การผูกพันกัน การรอคอยด้วยใจจดจ่อ ความมุ่งมั่น และความคาดหวัง" คำนี้รวบรวมความหมายของการคิดในแง่ดี การมีความหวังและแนวคิดของการทำงานร่วมกันเอาไว้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นกุญแจสำคัญที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกและยั่งยืน

คู่มือในการทำพันธกิจชุดนี้มีไว้ให้กับทั้งคริสตจักรท้องถิ่นที่เป็นคู่สัญญากับคอมแพสชั่นโดยเฉพาะ (และคริสตจักรที่สนใจร่วมพันธกิจกับคอมแพสชั่น) และมุ่งส่งเสริมศักยภาพของคริสตจักรเหล่านั้นให้สามารถทำงานกับชุมชนและตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน นี่สำคัญมากเพราะคอมแพสชั่นตระหนักว่าพันธกิจของเรา (ซึ่งมุ่งให้ความสำคัญกับเด็ก) เป็นภารกิจที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของครอบครัวและชุมชน ซึ่งหากถูกปล่อยปละละเลยก็จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการในอนาคตของเด็กในบ้านปลาย

"ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่า ข้าพเจ้าจะเห็นพระคุณ
ของพระเจ้าในแผ่นดินของคนเป็น จงรอคอย
พระเจ้า จงเข้มแข็งและจิตใจของท่านกล้าหาญ
เถิด เออ จงรอคอยพระเจ้า"

(สดุดี 27:13-14)

"แต่เขาทั้งหลายผู้รอคอยพระเจ้าจะเสริมเรี่ยว
แรงใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี
เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะเดินและไม่
อ่อนเปลี้ย"

(อิสยาห์ 40:31)

แหล่งข้อมูลของการทำพันธกิจชุด "คาวาห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน)
ประกอบไปด้วยคู่มือที่เป็นสาระสำคัญ 2 ส่วนและหนังสือแนะนำทางเทคนิค 4 เล่ม

คู่มือที่เป็นสาระสำคัญ

- **การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน**
-สร้างนิมิตให้คริสตจักรเพื่อทำงานกับชุมชน
ในพื้นที่ของตนมองหาแหล่งข้อมูลในท้องถิ่น
และวางแผนตอบสนองอย่างเหมาะสม
- **ทักษะของผู้ประสานงาน**-ส่วนนี้สนับสนุน
เนื้อหาอื่นทั้งหมดและให้ข้อมูลที่สำคัญรวมทั้ง
คำแนะนำภาคปฏิบัติเพื่อให้ความช่วยเหลือ
คริสตจักรและกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน

หนังสือแนะนำทางเทคนิค

- **เด็กและเยาวชนคือผู้นำการเปลี่ยนแปลง**
-หนังสือเล่มนี้บอกถึงวิธีการสร้างนิมิตกับเด็กและเยาวชน
เพื่ออนาคตที่ดีกว่าและให้ข้อมูลภาคปฏิบัติพร้อมกับเครื่องมือ
สำหรับการวางแผนและการทำโครงการขนาดเล็ก
- **การมีส่วนร่วมของผู้อุปถัมภ์**
พูดถึงสิ่งท้าทายต่าง ๆ ที่พ่อแม่และผู้ดูแลเด็กกำลังเผชิญรวม
ทั้งการสนองตอบภาคปฏิบัติที่เขาทำได้เพื่อจัดการกับสิ่ง
ท้าทายเหล่านั้น
- **การมีอาหารเพียงพอสำหรับครัวเรือน**
-หนังสือเล่มนี้บอกถึงเหตุและผลทั่วไปของความไม่มั่นคงด้าน
อาหารและการตอบสนองภาคปฏิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่
ครอบครัวและชุมชนทำได้เพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านั้น
- **การเตรียมความพร้อมและการตอบสนองต่อภัยพิบัติ**
-หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงภัยพิบัติชนิดต่าง ๆ และให้คำแนะนำ
ภาคปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการที่ครอบครัวและชุมชนจะสามารถ
เตรียมพร้อมและตอบสนองต่อภัยพิบัติเหล่านั้น

จุดประสงค์ของหนังสือนี้

"การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน" มีจุดประสงค์เพื่อช่วยคริสตจักรสนับสนุนพ่อแม่และผู้ดูแลเด็กในการตอบสนองความต้องการของตนเองและความต้องการในวงกว้างออกไปของชุมชน

คริสตจักรจะได้ตระหนักว่าเด็กเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนโดยรวมและการสร้างความแข็งแกร่งให้กับการดำรงชีวิตและความสามารถของพ่อแม่และผู้ดูแลเด็กในการกลับคืนสู่สภาพปกตินั้นจะพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กในที่สุด

หนังสือนี้จะช่วยคริสตจักรให้สามารถมองเห็นทรัพยากรของตนและใช้ทรัพยากรเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาคริสตจักรและชีวิตของชุมชน เราหวังเช่นกันว่าสิ่งนี้จะเป็นแบบอย่างให้ครอบครัวและสมาชิกในชุมชนทำตาม

การศึกษาพระคัมภีร์: เด็กและแผ่นดินสวรรค์

อ่านมัทธิว 19:13-15

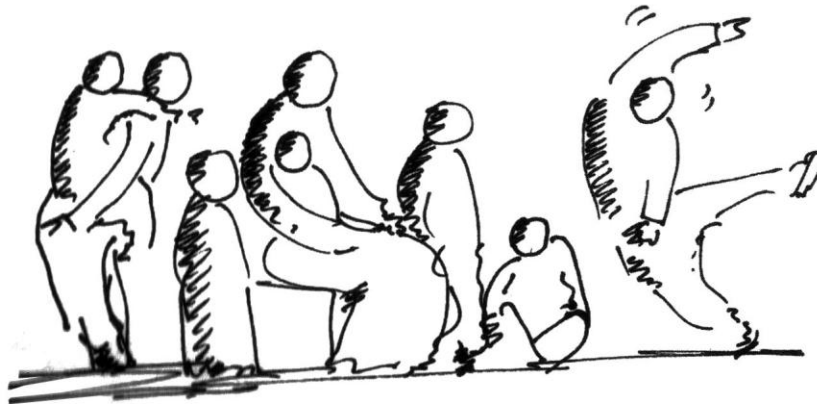
ให้สังเกตอย่างถี่ถ้วนว่าพระเยซูตรัสและทรงกระทำอะไรเมื่อพระองค์ประทับอยู่กับเด็กกลุ่มนั้น
เมื่อท่านอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้แล้ว จงอภิปรายคำถามต่อไปนี้:

1. ท่านคิดว่าพระเยซูทรงหมายถึงอะไรเมื่อพระองค์ตรัสว่า
"แผ่นดินสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น"
2. ท่านคิดว่าแผ่นดินสวรรค์มีความหมายอะไรสำหรับเด็กที่กำลังเติบโตขึ้น
ในโลกปัจจุบัน
3. ในข้อ 14 พวกสาวกไม่พอใจที่พระเยซูทรงพบปะกับเด็ก
คริสตจักรและชุมชนปล่อยปละละเลยเด็กและความต้องการของเด็ก
ด้วยวิธีใดบ้าง
4. จงบอกถึงสิ่งต่าง ๆ ที่คริสตจักรและชุมชนทำได้เพื่อช่วยให้เด็กบรรลุถึงศักยภาพ
ของตนและมีบทบาทในการสร้างแผ่นดินสวรรค์

ประเด็นสำคัญ:

ในพระคัมภีร์ตอนสั้น ๆ นี้พระเยซูทรงสำแดงให้เห็นถึงพันธกิจแบบองค์รวมของพระองค์ ประการแรก พระองค์ทรงใช้พระหัตถ์ในการต้อนรับ ปลอบใจ ปกป้อง และสนับสนุนเด็ก ๆ ที่ห้อมล้อมพระองค์ ประการที่สอง พระองค์ทรงอธิษฐานเพื่อเขา การกระทำทั้งสองอย่างนี้ แสดงให้เห็นถึงความห่วงใยของพระองค์ที่มีต่อความปลอดภัยฝ่ายร่างกายและความต้องการฝ่ายวิญญาณของเขา

พระเยซูตรัสตอบพวกสาวกของพระองค์ด้วยการชี้ให้เห็นว่าเด็กต้องได้รับการต้อนรับ เข้าสู่แผ่นดินสวรรค์ สิ่งสำคัญที่เราต้องพิจารณาในสภาพแวดล้อมของเด็กก็คือเมื่อพูดถึงแผ่นดินสวรรค์ เราหมายถึงอะไร ในกรณีของเด็ก เราต้องชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญต่าง ๆ ต่อไปนี้:

สิ่งนี้หมายถึงการมีความสัมพันธ์อย่างมีชีวิตชีวา
กับพระเจ้าและการรู้สึกมีความสำคัญและมีคุณค่า
เพราะเด็กรู้ว่าเขาเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงรัก
และรู้ว่าเขามีศักยภาพ หลายครั้งในพระคัมภีร์
เด็กมีบทบาทสำคัญในการสร้างผลกระทบ
ในทางบวกต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

(อพยพ 2, 1 ซามูเอล 3,
2 พงศกัศัตร์ 5:1-3)

สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการที่เด็กมีความสัมพันธ์
ที่ดีกับพ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนโดยรวม
ของตนและปลอดภัยจากการถูกเอารัดเอาเปรียบ
และการถูกล่วงเกินหรือล่วงละเมิด

(โยบ 24:9, โยเอล 3:3, อพยพ 20:12)

เด็กจำนวนมากมักอยู่ในสภาพแวดล้อมที่รุนแรงและปัญหาหลายอย่างที่เพิ่มขึ้นในการเจริญเติบโต
และการบรรลุถึงศักยภาพของเขา บ้านของเด็กอาจตั้งอยู่ในแหล่งสลัมที่เสื่อมโทรม หรืออยู่ในพื้นที่ชนบท
ซึ่งประสบกับความแห้งแล้งอย่างต่อเนื่อง ชุมชนและเด็กสามารถร่วมกันเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของตน
ด้วยการเป็นผู้อารักขาที่ดีต่อทรัพยากรที่มีอยู่ การให้ความมั่นใจว่าคนรุ่นต่อไปจะไม่ตกอยู่สภาพที่เปราะบาง
หรือยากจนอื่นเนื่องจากการทำลายสิ่งแวดล้อม

(ปฐมกาล 1:26-31, ปฐมกาล 2:1-15, เลวีนิติ 19:1,9-15, 23-24)

การสร้างเสริมความแข็งแรงให้กับสภาพแวดล้อมของเด็ก

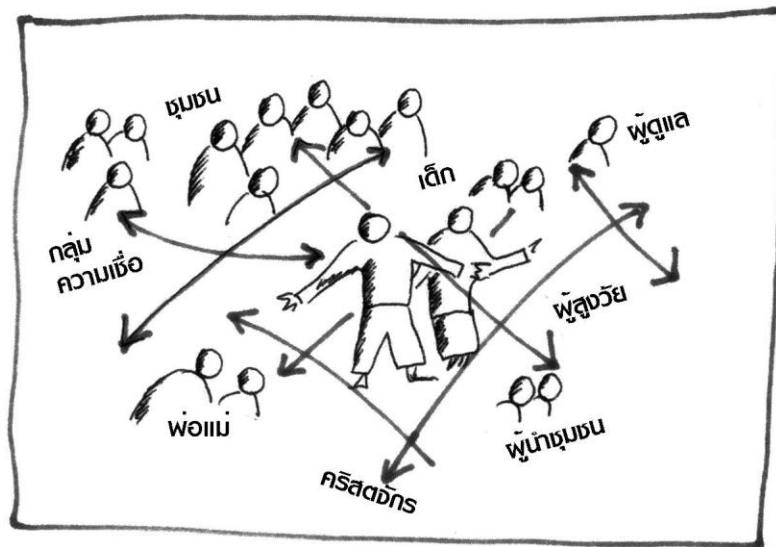
พันธกิจของคอมแพสชั่นคือการมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง การเน้นให้ความสำคัญกับเด็ก และการทำงานร่วมกับคริสตจักร หนังสือเล่มนี้มุ่งทำให้พันธกิจเบื้องต้นดังกล่าวสำเร็จด้วยการช่วยคริสตจักรให้เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงในชุมชนท้องถิ่นของตนในการตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ที่คริสตจักรและชุมชนค้นพบร่วมกัน ในปัญหาความต้องการหลายอย่างเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อเด็กทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

ยกตัวอย่าง ถ้าคริสตจักรและชุมชนเลือกทำโครงการที่มุ่งแก้ปัญหาเรื่องน้ำสกปรกและการมีสุขอนามัยที่ไม่ถูกต้อง โรคที่มากับน้ำชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่มากมาย (เช่น โรคอุจจาระร่วง) จะลดลง เนื่องจากเด็กมีความเปราะบางต่อโรคเหล่านี้เป็นพิเศษ ดังนั้นสุขภาพโดยรวมของเด็กจึงได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น นอกจากนั้น พ่อแม่ที่สุขภาพแข็งแรงก็มีพลังที่จะเลี้ยงดูและส่งเสริมลูกของตน

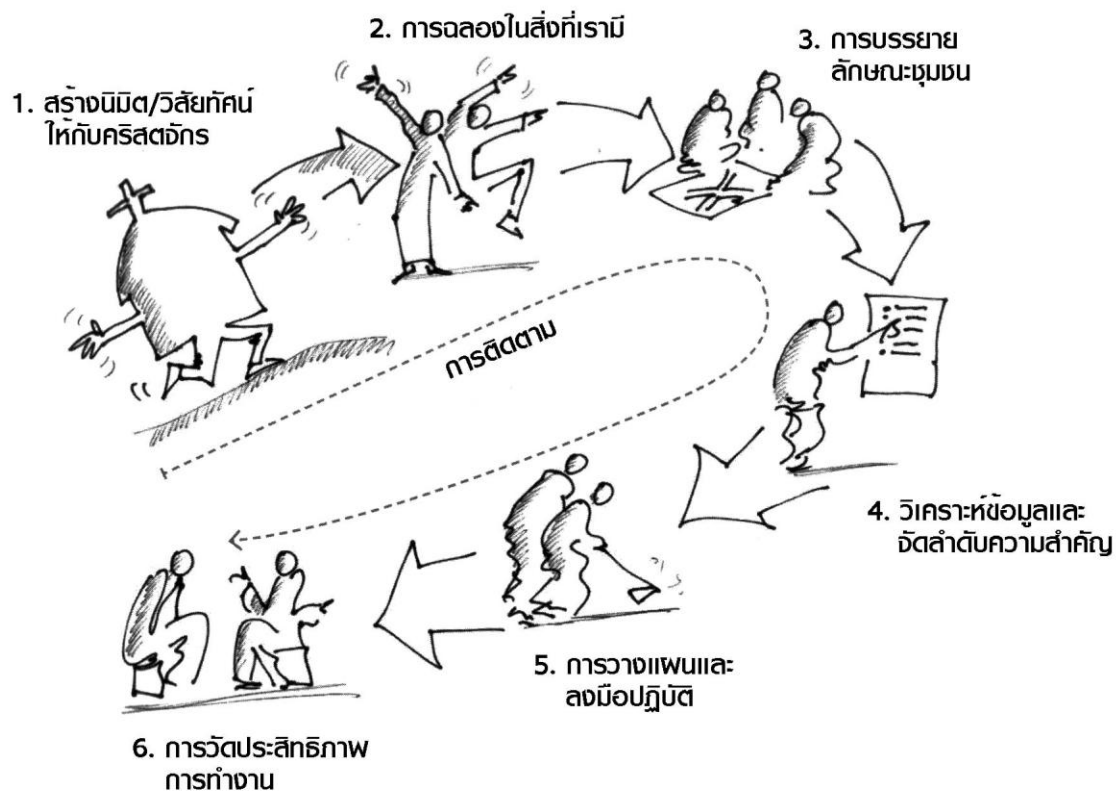
อีกตัวอย่างหนึ่งคือการพัฒนาความมั่นคงทางด้านอาหารผ่านการแนะนำวิธีการเพาะปลูกพืชและการทำปุ๋ยสัตว์เลี้ยงสัตว์ที่ทนต่อความแห้งแล้งเพื่อให้แน่ใจว่ามีการจัดสรรอาหารและโภชนาการภายในชุมชนอย่างไม่ขาดตอน ซึ่งส่งผลกระทบต่อเด็กเนื่องจากทั้งผู้ใหญ่และเด็กได้รับการแบ่งสรรอาหารอย่างอุดมสมบูรณ์ ชุมชนที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างอุดมสมบูรณ์จะเกิดผลและอยู่กันเป็นกลุ่มก้อน

กิจกรรมการสร้างรายได้จากการจัดตั้งโครงการออมทรัพย์สำหรับครอบครัวที่ยากจนจะทำให้มีเงินทุนเพื่อซื้อเครื่องแบบนักเรียนและจ่ายค่าเล่าเรียนและยังทำให้พ่อแม่มีเงินเหลือไว้สำหรับค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ภายในครัวเรือนด้วยเช่นกัน

เหมือนที่เราเห็นจากตัวอย่างเหล่านี้ว่าหนังสือนี้มุ่งเตรียมคริสตจักรและชุมชนให้พร้อมที่จะเป็นเจ้าของหรือเจ้าภาพของการริเริ่ม ซึ่งจะสร้างความแข็งแกร่งให้กับชุมชนและเด็กที่อยู่ในชุมชนนั้น นี่เป็นวิธีการที่ล้ำค่าเมื่อมีการมองว่าเด็กเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมโดยรวมและมุ่งเสริมสร้างศักยภาพให้ชุมชนเพื่อคนรุ่นต่อไป

ภาพรวมของขั้นตอนสำคัญของการขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน

1. สร้างนิมิต/วิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักร

ขั้นตอนนี้เป็นการช่วยเหลือคริสตจักรให้พิจารณาคิดถึงบทบาทของตนเพื่อส่งเสริมการดำรงชีวิตของครอบครัวและสมาชิกของชุมชน

- ใช้การศึกษาพระคัมภีร์ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับพันธกิจแบบองค์รวม
- ใช้เกมการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมคิดถึงการประยุกต์ใช้บทเรียนจากการศึกษาพระคัมภีร์ในภาคปฏิบัติ
- สร้างความมั่นใจให้กับสมาชิกคริสตจักรเพื่อทำโครงการภาคปฏิบัติกับชุมชนของตน
- สานิตให้เห็นถึงวิธีการเรียนรู้แบบการมีส่วนร่วม

2. การฉลองในสิ่งที่เรามี

เพราะเหตุใดการให้ความสำคัญจึงเป็นสิ่งสำคัญ

- เพราะสิ่งนี้สร้างความมั่นใจในสิ่งที่เราทำ
- เพราะสิ่งนี้ช่วยให้เราเห็นคุณค่าของกันและกัน
- เพราะสิ่งนี้เป็นพลังให้เราในการเปิดรับเอาโอกาสใหม่ ๆ
- เพราะสิ่งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการพระเจ้าของเรา
- เพราะสิ่งนี้ยกชูวิญญาณจิตของเราและหนุนใจเรา
- เพราะสิ่งนี้ช่วยให้เราคิดถึงศักยภาพของตนในฐานะกลุ่มคนเพื่อทำสิ่งที่ดีร่วมกัน
- เพราะสิ่งนี้ช่วยให้เราตระหนักถึงสิ่งที่เราทำได้ดีที่สุดเพราะสิ่งนี้ช่วยให้เราคิดถึงสิ่งที่เราจะสร้างขึ้นต่อยอด

3. การบรรยายลักษณะชุมชน

อันดับแรก ขั้นตอนนี้เป็นการรวบรวมครอบครัว สมาชิกคริสตจักร และชุมชนมาอยู่ร่วมกันเพื่อเฉลิมฉลองสิ่งดี ๆ ทั้งหมด ที่มีในชุมชนที่เขาภาคภูมิใจรวมทั้งทักษะความรู้ความสามารถและทรัพยากรต่าง ๆ ที่เขามีอยู่ ต่อจากนั้นคนเหล่านี้ก็สามารถมองหาประเด็นและปัญหาสิ่งทำลายทั่วไปที่เขาเผชิญซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตของตนและลูกหลาน

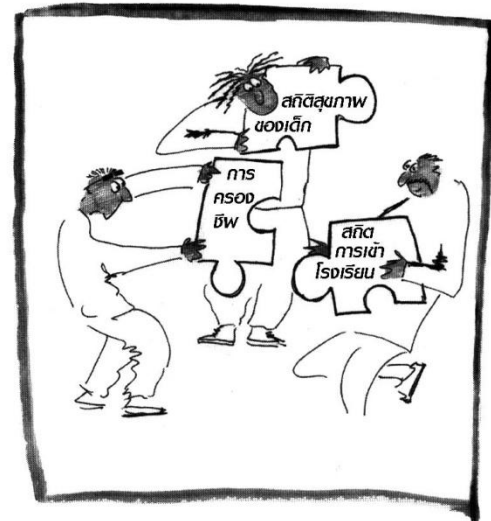
ขั้นตอนนี้ยังรวมเอาเครื่องมือง่าย ๆ ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจำนวนหนึ่งไว้ด้วย เด็กและเยาวชนสามารถมีบทบาทสำคัญในขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูลและสิ่งนี้จะช่วยให้เขาสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาหรือผลกระทบต่าง ๆ ที่เขาเผชิญ

4. วิเคราะห์ข้อมูลและจัดลำดับความสำคัญ

ขั้นตอนนี้เปิดโอกาสให้ครอบครัว สมาชิกคริสตจักร และชุมชนทำงานร่วมกันเพื่อพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่และหาข้อสรุปเกี่ยวกับบางประเด็นที่เขาต้องการแก้ไข

ขั้นตอนนี้ยังมองดูทรัพยากรและความสามารถของครอบครัว และของสมาชิกชุมชนในการตอบสนองต่อปัญหาความต้องการที่เขาค้นพบเช่นกัน

5. การวางแผนและลงมือปฏิบัติ

การวางแผนปฏิบัติเป็นการสร้างโอกาสให้ครอบครัวต่าง ๆ และสมาชิกคริสตจักรและชุมชนให้มีความฝันหรือวางแผนเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เขาอยากเห็นเกิดขึ้นมากที่สุด

ขั้นตอนนี้ยังช่วยให้ผู้เข้าร่วมเปลี่ยนความฝันของตนให้เป็นแผนภาคปฏิบัติซึ่งเขาสามารถจัดการด้วยตนเองอีกด้วย

ขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้วิธีการวัดความก้าวหน้าของตนและเป็นการประเมินว่าการกระทำของเขาส่งผลกระทบต่อการพัฒนาชีวิตของตนมากน้อยเพียงใด

6. การวัดประสิทธิภาพการทำงาน

การวัดประสิทธิภาพการทำงาน คือวิธีการที่จะดูว่าสิ่งที่คริสตจักร และชุมชนดำเนินการนั้นบรรลุผลสำเร็จตามที่วางแผนไว้หรือไม่และตั้งคำถามสำคัญสามข้อต่อไปนี้

1. เรากำลังทำตามหรือเราได้ทำในสิ่งที่เราบอกว่าเราจะทำหรือไม่
2. เรากำลังสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นหรือไม่
3. เรามีส่วนร่วมสนับสนุนสิ่งใดบ้างต่อการสร้างการเปลี่ยนแปลง
4. เราสามารถใช้ทักษะและทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้หรือไม่

ขั้นตอนนี้ยังบอกถึงเครื่องมือจำนวนมากที่สามารถนำไปใช้กับชุมชนเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำงานของ "คาว่าห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน)

หลักการ 6 ของ "คาวาห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน)

คริสตจักรเป็นผู้นำ

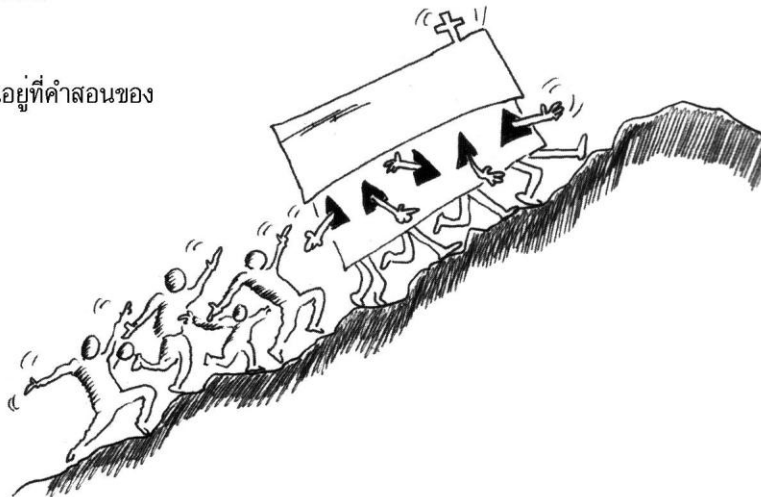
คริสตจักรควรเป็น "จุดเริ่มต้น" สำหรับการทำงาน
ในชุมชน

การอำนวยความสะดวกแบบวิทยาการกระบวนการ

วิธีนี้ไม่ใช่ให้บุคคลภายนอกเข้ามาบอกกับชุมชนว่าต้องทำอะไร
หากแต่เป็นการช่วยเหลือชุมชนให้ตระหนักถึงจุดแข็งของเขาและ
ทรัพยากรของตนและดำเนินการด้วยตนเอง

อยู่บนรากฐานของพระคัมภีร์

การทำงานของคริสตจักรควรมีรากฐานอยู่ที่คำสอนของ
พระคัมภีร์ในเรื่องพันธกิจแบบองค์รวม

สร้างความสัมพันธ์

การใช้เวลาในการสร้างความไว้วางใจและสัมพันธ์ที่ดี
ระหว่างสมาชิกคริสตจักรด้วยกันและระหว่างคริสตจักร
กับชุมชนเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

ให้การส่งเสริมผลกำลั

คริสตจักรท้องถิ่นและชุมชนควรได้รับทักษะ
และความมั่นใจเพื่อเขาจะสามารถรับผิดชอบ
ต่อพัฒนาการของตนเอง

เน้นการมีส่วนร่วม

ทุกคนควรจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการและ
สามารถเข้าร่วมโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้คนเปราะบางมี
ความเสี่ยงสูง" เช่น ผู้หญิง เด็ก ผู้พิการ และคนยากจน
เป็นต้น

การติดตามความก้าวหน้า

ในขณะที่ท่านใช้ขั้นตอนของ "ควาห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน) แต่ละขั้นนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

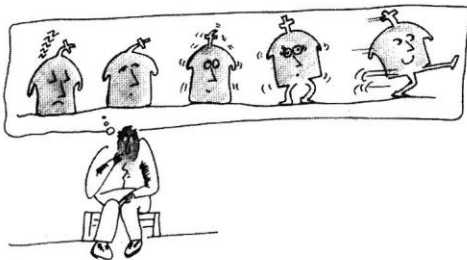
ที่จะประเมินว่าผู้เข้าร่วมกำลังประยุกต์ใช้และเรียนรู้มากน้อยเพียงใดและ

ดูว่ามีการเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นกับบุคคลและกลุ่มต่าง ๆ ในคริสตจักรและในชุมชนหรือไม่
สิ่งนี้อาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประสานงานที่จะใช้เครื่องมือบางอย่างที่กล่าวถึงในขั้นตอน

"การวัดประสิทธิภาพ" ในตอนท้ายของคู่มือนี้เพื่อรวบรวมข้อมูลนี้

การติดตามความก้าวหน้าของสิ่งต่าง ๆ นี้จะเปิดโอกาสให้เราได้ชื่นชมกับสิ่งดีต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น
และช่วยให้เรารู้ว่าจุดไหนควรได้รับการพัฒนาปรับปรุง

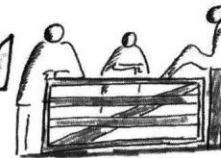
ในตอนท้ายของแต่ละขั้นตอนจะมีผลลัพธ์ที่คาดหวังอยู่จำนวนหนึ่งซึ่งผู้ประสานงานสามารถใช้เพื่อประเมิน
ความก้าวหน้าเกี่ยวกับการเรียนรู้และการปฏิบัติของผู้เข้าร่วม สิ่งเหล่านี้จะช่วยผู้ประสานงานในการตัดสินใจ
ว่าเขาควรขยับก้าวไปในขั้นต่อไปหรือว่าเขาควรศึกษาบทเรียนบางส่วนซ้ำอีกเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เข้าร่วมเข้าใจดีขึ้น

การตั้งกลุ่ม "คาวาห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน)

ในขณะที่ท่านใช้ขั้นตอนต่าง ๆ ของ "คาวาห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน) ท่านควรพิจารณาถึงการตั้งกลุ่มแกนนำเพื่อสนับสนุนกระบวนการในคริสตจักรและในชุมชน ที่ต้องการจะช่วยเหลือเปลี่ยนแนวคิดและนิมิตให้กลายเป็นการแสดงออกในภาคปฏิบัติ ตามที่สรุปไว้ในแผนภาพดังต่อไปนี้

1. หลังจากสร้างนิมิต/ วิสัยทัศน์ให้กับคริสตจักร ตั้งกลุ่มแกนนำของคริสตจักร

2. มองหาคนเก็บรักษา ข้อมูลหลัก และคนที่มี อิทธิพลในชุมชน

3. สร้างความสัมพันธ์กับผู้นำชุมชน และผู้คนที่มอิทธิพลและอธิบายวิธีการแบบ "คาวาห์" (การขับเคลื่อน คริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน)

4. ก่อนถึงขั้นตอน "บอกเล่าเรื่องชุมชน" ตั้งกลุ่ม แกนนำของคริสตจักรและชุมชนเพื่อช่วยรวบรวม ข้อมูลและเริ่มโครงการของคริสตจักรและชุมชน

1

สร้างนิมิต/วิสัยทัศน์ให้กับ คริสตจักร

คำนำ

ขั้นตอนนี้มีเพื่อหนุนใจคริสตจักรให้คิดพิจารณาถึงบทบาทของตนเองในชุมชน ในการตอบสนองความต้องการของผู้คนที่เปราะบาง มีปัญหาความเดือดร้อนมากที่สุด ส่วนนี้จะประกอบไปด้วยการศึกษาพระคัมภีร์ เกมชวนคิดบางอย่าง และโอกาสที่จะคิดในภาคปฏิบัติว่าคริสตจักรสามารถทำสิ่งใดได้บ้างโดยใช้ทรัพยากรของตนที่มีอยู่

"ผู้ที่ได้รับปัญหาความเดือดร้อนในโลกนี้คือผู้คนที่อยู่ในใจกลางของคริสตจักร และนั่นคือสิ่งที่ควรจะเป็นอย่างนั้น"

เฮนรี นูเวน

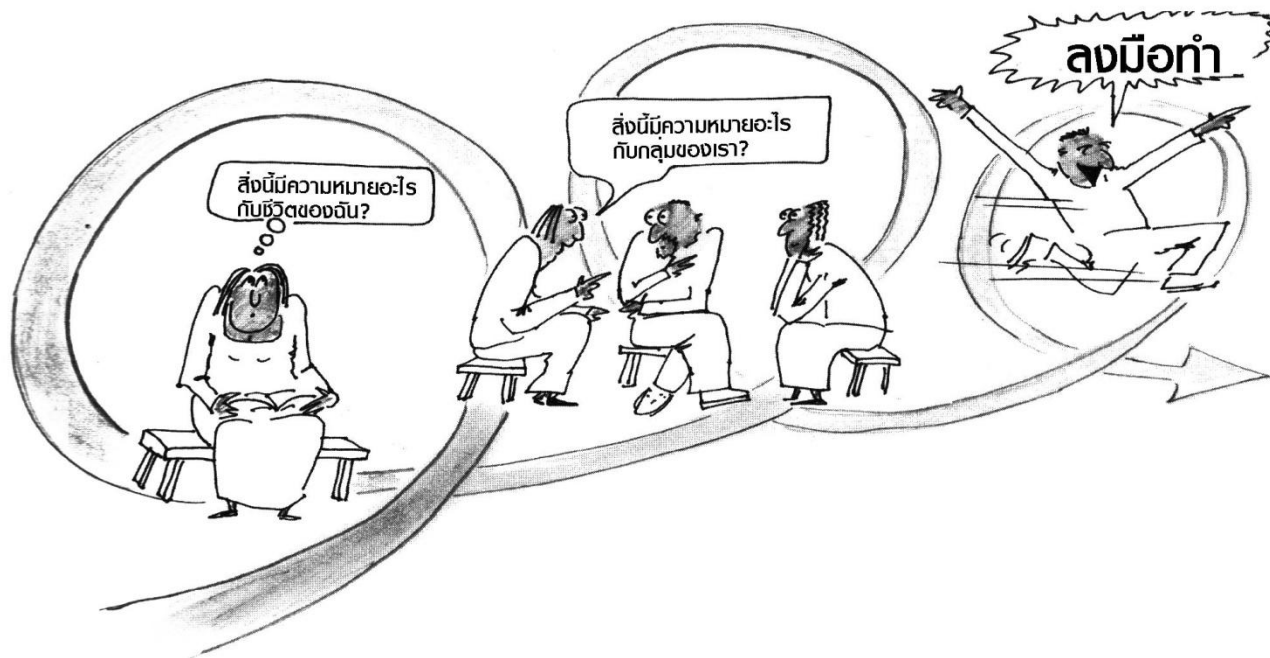
ความสำคัญของการศึกษาพระคัมภีร์

(ดู "ทักษะของผู้ประสานงาน" เพื่อเป็นแนวทางเพิ่มเติม)

การศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนสำคัญของ "การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน"

แผนภาพในหน้าถัดไปแสดงให้เห็นว่าการศึกษาพระคัมภีร์เสริมพลังอำนาจให้ผู้ที่คิดเพื่อตนเองอย่างไร การศึกษาพระคัมภีร์ช่วยให้ผู้นำคริสตจักรเข้าใจหลักการขั้นพื้นฐานของพันธกิจแบบองค์รวมผ่านภาษาที่ธรรมดาและเรียบง่ายที่ทุกคนเข้าใจ ซึ่งเราต้องจดจำประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้เอาไว้

- ต้องใช้เวลาอย่างเต็มที่สำหรับแต่ละขั้นตอนเพื่อว่าบุคคลและกลุ่ม จะมีเวลาทำความเข้าใจและใคร่ครวญถึงพระคัมภีร์ตอนนั้น การศึกษาพระคัมภีร์อาจใช้เวลาจากเช้าวันเดียวไปจนถึงเวลาสองสามวัน โดยขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่ม การให้เวลากับกลุ่มในการเจาะลึกและอภิปรายข้อพระคัมภีร์ตอนนั้นอย่างละเอียดถี่ถ้วนมีความสำคัญมากเพราะจะช่วยกระตุ้นกลุ่มให้เกิดความต้องการที่จะทำโครงการขนาดเล็กเพื่อพัฒนาคริสตจักรหรือชุมชนบางด้านของตน
- ท่านสามารถทำให้พระคัมภีร์ตอนนั้นมีชีวิตขึ้นมาด้วยการหนุนใจผู้คนให้บอกข้อมูลย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์โดยใช้ละครหรือการแสดงท่าทางหรือรูปแบบที่สร้างสรรค์อย่างอื่นเพื่อให้ประสบการณ์นั้นอยู่ในความทรงจำและเพื่อให้มีบรรยากาศของความสนุกสนาน
- ให้ใช้ประเด็นสำคัญในตอนท้ายของการศึกษาพระคัมภีร์แต่ละบทเพื่อสรุปบทเรียน และถ้าเป็นไปได้ให้ทุกกลุ่มคิดถึงแนวทางในการประยุกต์ใช้บทเรียนดังกล่าวสำหรับตนเองและชุมชนด้วย

การศึกษาพระคัมภีร์: การทรงเรียกรของเราเพื่อให้ไปรับใช้คนยากจน

การสร้างชุมชน

อ่านอิสยาห์ 58:9-12

จงศึกษาพระคัมภีร์ตอนนี้และอภิปรายวลีที่สำคัญต่อไปนี้ภายในกลุ่ม

"ถ้าเจ้าทุ่มเทชีวิตของเจ้าแก่คนหิว"

1. การทุ่มเทชีวิตของท่านให้แก่คนอื่นหมายถึงอะไร?

"เจ้าจะเป็นเหมือนสวนที่มีน้ำรด"

1. สวนที่มีน้ำรด (อย่างชุ่มฉ่ำ) มีคุณสมบัติอะไรบ้าง?

2. ข้อความนี้มีความหมายอะไรสำหรับเรา?

"พวกเจ้าจะได้สร้างสิ่งปรักหักพังโบราณขึ้นใหม่"

1. "พวกเจ้า" ในที่นี้หมายถึงใครในบริบทของท่าน?

"เจ้าจะได้ชื่อว่า เป็นผู้ซ่อมกำแพงที่พัง"

1. "กำแพงที่พัง" คืออะไรในบริบทของท่าน?

ประเด็นสำคัญเพื่อการเรียนรู้:

- การทุ่มเทชีวิตของเราให้คนยากจนเป็นเรื่องของวิถีชีวิต ไม่ใช่แค่เป็นเรื่องของงานที่เราทำแต่เป็นตัวตนของเรา
- สวนที่มีน้ำรด (อย่างชุ่มฉ่ำ) มีความงดงามและเป็นที่ยึดดู ความสนใจ ผู้คนต้องการใช้ชีวิตอยู่ในสถานที่แบบนี้ เมื่อท่านได้รับความชื่นบานท่านก็จะทำให้คนอื่นสดชื่นและเกิดผลในทุกสิ่งที่ท่านทำ
- "พวกเจ้า" ในที่นี่ไม่ใช่เฉพาะผู้คนที่อยู่ในคริสตจักรของท่านหรือในชุมชนคริสเตียนเท่านั้น แต่หมายถึงผู้คน "ชายขอบ" ผู้ได้รับปัญหาความเดือดร้อนในชุมชนอันเนื่องมาจากชาติพันธุ์ เพศ อายุ หรือ การปลูกฝังทางเพศของเขา
- "กำแพงที่พัง" ในบริบทของท่านอาจหมายถึงการผูกพันไปตามกาลเวลาหรือถูกละทิ้ง ทอดทิ้งให้พัง ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ท่านเห็นอยู่รอบข้าง เช่น ความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่เสื่อมถอยความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และกับสิ่งทรงสร้างที่ล่มสลาย ผันสลาย และจิตใจที่แตกสลาย เป็นต้น
- พระคัมภีร์ตอนนี้เป็นพระสัญญาที่เป็นเลิศของพระเจ้าที่ว่าถ้าเราอุทิศตนในการช่วยเหลือผู้คนที่ต้อยโอกาสกว่าเราจะค้นพบพระเจ้าในคนยากจนและพบความไพบูลย์ของชีวิต

การศึกษาพระคัมภีร์: การตอบสนองความต้องการครบทุกด้านของบุคคล

สัปดาห์ฉลอง (เลื้อยคลุม)

อ่านลูกา 8:40-56

พระเยซูทรงลดบันดาลให้เกิดความเชื่อ แม้เธออยู่อย่างโดดเดี่ยว ขาดความมั่นใจ และไม่เห็นคุณค่าของตนเอง ผู้หญิงคนนี้ก็พร้อมที่จะเบียดเสียดฝูงชนเข้ามาเพื่อแตะต้องชายฉลองของพระเยซู พระเยซูทรงตอบสนองด้วยการใช้เวลา ให้ที่หยัดยืน ให้คำดีศรี และให้การรักษากับเธอ

คำถาม:

1. พระเยซูทรงให้ความสำคัญกับความต้องการฝ่ายร่างกายของผู้หญิงหรือความต้องการฝ่ายวิญญาณของเธอเท่านั้นหรือว่าทั้งสองด้าน?
2. เมื่อเราคิดถึงความต้องการในชุมชนของเรา คริสตจักรจะสามารถเป็น "ชายฉลอง" แห่งการรักษาโรคและสันติสุขแก่ผู้คนที่ขัดสนมากที่สุดด้วยวิธีใดบ้าง?

ประเด็นสำคัญเพื่อการเรียนรู้:

- พระเยซูทรงใช้เวลากับผู้หญิงที่เจ็บป่วยคนนั้นแม้พระองค์ทรงกำลังเดินทางไปรักษาเด็กผู้หญิงที่ใกล้จะเสียชีวิต พระองค์ทรงให้คุณค่ากับผู้หญิงคนนี้และ ทรงให้พื้นที่กับเธอเพื่อจะเล่าเรื่องราวของตน พระองค์ตรัสกับเธอว่า "ลูกสาวเอ๋ย จงมีกำลังใจเกิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้เจ้าหายโรคแล้วจงไปเป็นสุขเถิด" สิ่งนี้มีความหมายมากกว่าการรักษาเพราะพระดำรัสของพระองค์ ตอบสนองความต้องการที่ลึกซึ้งที่สุดของเธอในเรื่องสันติสุขและความครบถ้วนสมบูรณ์
- สิ่งท้าทายในชุมชนของเราเกี่ยวข้องกับฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกายและพระเจ้าทรงสามารถใช้คริสตจักรให้ท้าทายและเอาชนะความผิดบาปและช่วยผู้คนที่เปิ่นทุกข์

กิจกรรม

ตอบสนองความต้องการครบทุกด้านของบุคคล

ข้อแนะนำเป็นขั้นตอน:

1. คัดลอกภาพวาดของผู้ชายที่อยู่ด้านล่างลงในกระดาษแผ่นใหญ่
2. หนุนใจให้กลุ่มระดมสมองเกี่ยวกับตัวอย่างของวิธีการที่พระเยซูทรงตอบสนองความต้องการฝ่ายวิญญาณด้านอารมณ์ และฝ่ายร่างกายในพันธกิจของพระองค์
3. จากนั้นให้อภิปรายว่าคริสตจักรของท่านตอบสนองความต้องการชนิดใดในชุมชนในปัจจุบันและคริสตจักรสามารถตอบสนองความต้องการในด้านใดในอนาคต?

ความต้องการฝ่ายวิญญาณ

- การมีความสัมพันธ์กับพระเยซู
- การนมัสการ
- การอธิษฐาน

ความต้องการด้านอารมณ์

- สำนึกถึงคุณค่าของตนเอง
- สำนึกของการเป็นส่วนหนึ่ง
- การรักษาโรค

ความต้องการฝ่ายร่างกาย

- อาหาร
- สุขภาพ
- ที่อยู่อาศัย
- การรักษาโรค

"เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้
ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์"
ยอห์น 10:10

ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงเพิ่มเติม

ให้เปิดดูข้อพระคัมภีร์ที่เลือกสรรเหล่านี้และอภิปรายถึงหัวข้อคล้ายคลึงกันที่พระคัมภีร์พูดถึงและหัวข้อเหล่านี้ประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ของท่านอย่างไร

การจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับเรา

- มัทธิว 6:25-34
- มัทธิว 7:7-11
- สดุดี 23
- สดุดี 62:5-8
- สดุดี 68:5-10
- สดุดี 91
- อีซยาห์ 41:17-18

ความรับผิดชอบของเราต่อการตอบสนองความต้องการของคนอื่น

- มัทธิว 25:31-46
- ลูกา 16:19-31
- อีซยาห์ 58:9-12
- ยากอบ 2:1-9
- อพยพ 23:10-12
- เลวีนิติ 25:35-36
- สุกาษิต 14:21
- สุกาษิต 19:17

การศึกษาพระคัมภีร์: บทบาทของคริสตจักรในการตอบสนองความต้องการของคนยากจน

เรื่องราวของบาร์ทิมอัส

อ่านมาระโก 10:46-52

นี่เป็นเรื่องราวที่สำคัญเพื่อช่วยกลุ่มต่าง ๆ ในคริสตจักรให้คิดถึงบทบาทอันเป็นเอกลักษณ์พิเศษของคริสตจักรในการทำงานกับคนยากจนและเรื่องนี้เป็นวิธีการหนึ่งของการนมัสการของเรา ถ้าทั้งกลุ่มสามารถแสดงละครเรื่องนี้ได้จะดีมาก

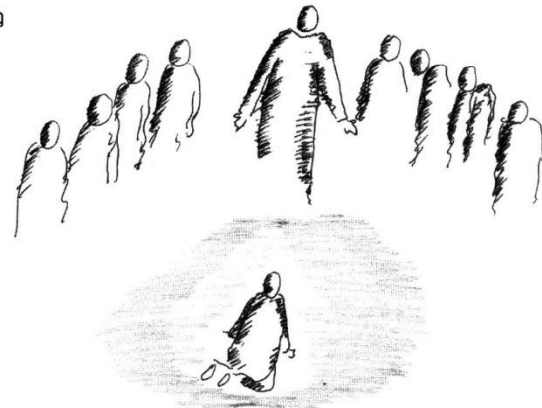
คำถาม:

1. อะไรคือการเปลี่ยนแปลงที่ท่านสังเกตเห็นเกี่ยวกับท่าทีของฝูงชนที่มีต่อบาร์ทิมอัสในเรื่องนี้?
2. อะไรคือเหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว?
3. ถ้าฝูงชนแสดงถึงคริสตจักรในปัจจุบัน ท่าทีในแง่ลบแบบใดที่คริสตจักร มีต่อผู้คนที่เปราะบางและด้อยความสำคัญ?
4. เราต้องทำสิ่งใดเพื่อแก้ไขท่าทีในแง่ลบเหล่านี้?

ประเด็นสำคัญเพื่อการเรียนรู้:

- ผู้ชนแสดงถึงคริสตจักรและพระเยซูทรงท้าทายคริสตจักรให้มุ่งความสำคัญไปยังผู้คนที่เปราะบางและด้อยความสำคัญ
- พระเยซูทรงใช้ผู้ชนเพื่อนำบารทิเมอัสมาถึงพระองค์ ด้วยการกระทำเช่นนั้น พระองค์ทรงจัดวางบารทิเมอัสไว้ที่ใจกลางผู้ชน ในทำนองเดียวกัน คริสตจักรได้รับการทรงเรียกให้จัดวาง "ผู้คนชายขอบ" (ที่ด้อยความสำคัญ) และผู้คนที่เปราะบางไว้ที่ใจกลางแห่งพันธกิจของคริสตจักร
- พระเยซูทรงตอบสนองต่อบารทิเมอัสด้วยการค้นหาว่าอะไรคือความต้องการของเขาและทรงตอบสนองความต้องการดังกล่าวของเขา พระองค์ทรงให้คนอื่นมีส่วนร่วมในการตอบสนองความต้องการเหล่านั้นด้วยเช่นกัน

การศึกษาพระคัมภีร์: คริสตจักรก้าวข้ามเส้นแบ่งทางด้านวัฒนธรรม

ชาวสะมาเรียผู้ใจดี

อ่านลูกา 10:25-37

ถ้าท่านสามารถแสดงละครเกี่ยวกับเหตุการณ์ของเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อให้ผู้คนมองเห็นภาพของสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น

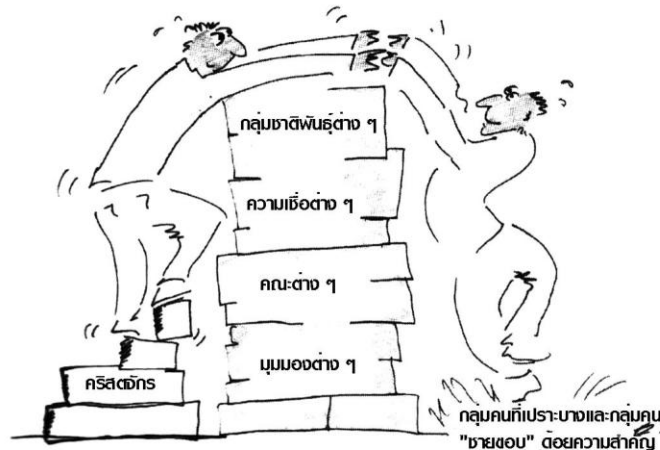
คำถาม:

1. เกิดอะไรขึ้นในเรื่องนี้?
 - ระบุถึงตัวบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้และแต่ละคนทำอะไร?
2. ท่านคิดว่าอะไรคือแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแต่ละคนในเรื่องนี้แสดงออกในลักษณะนั้น?
3. ท่านคิดว่าบุคคลแต่ละคนในเรื่องนี้แสดงถึงใครในชุมชนของเราในปัจจุบัน?
ท่านคิดว่าท่านเป็นเหมือนใครในเรื่องนี้?
4. ในชุมชนของเราเพื่อนบ้านของเราคือใคร? คนเหล่านั้นมีความต้องการอะไร?
พระเยซูทรงบอกให้เรารักเพื่อนบ้านของเราอย่างไร?
5. พื้นเพเบื้องหลังของเราอาจทำให้เราเชื่อมสัมพันธ์กับคนบางกลุ่มได้ยาก เช่น ความแตกต่างด้านอายุ ระดับการศึกษา ชนชั้น กลุ่มชาติพันธุ์ หรือผู้คนที่ยากจนมาก เราจะเอาชนะความรู้สึกเหล่านี้ได้อย่างไร?
เราจะช่วยเด็ก ๆ และลูก ๆ ของเราให้เติบโตขึ้นจนสามารถเชื่อมสัมพันธ์กับผู้คนทุกชนิตได้อย่างไร?
6. จากเรื่องนี้ ท่านคิดว่าพระเยซูทรงเรียกร้องให้คริสตจักรทำอะไร?

ประเด็นสำคัญเพื่อการเรียนรู้:

- คริสตจักรไม่ควรมัวคิดถึงกลุ่มคน "ชายขอบ" ที่ไม่สำคัญและกลุ่มคนที่เปราะบางภายในชุมชน อันเนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านฐานะสังคม ชาติพันธุ์ หรือเชื้อชาติของเขา
- โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คริสตจักรไม่ควรมัวคิดถึงผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ป่วยด้วยโรคอื่น ๆ ซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับในชุมชนหรือสังคม แต่คริสตจักรควรใช้เวลาและทรัพยากรของตนเพื่ออยู่เคียงข้างและช่วยเหลือผู้คนที่ขัดสนแม้ต้องยุ่งยากหรือใช้ความพยายามอย่างมากที่สุดก็ตาม

การศึกษาพระคัมภีร์: ค้นหานิมิตร่วมกันเพื่อคริสตจักรของเรา

นิมิตรของอิสยาห์

อ่านอิสยาห์ 65:17-25

ในช่วงกลางของการตักเตือนอิสราเอลอย่างรุนแรง พระเจ้าทรงตรัสผ่านทางอิสยาห์ เพื่อให้คำพยากรณ์แห่งการ دلใจเกี่ยวกับอนาคตนี้

คำถาม:

1. พระเจ้าทรงสัญญาที่จะนำการเปลี่ยนแปลงใดบ้างให้เกิดขึ้น?
2. สิ่งชั่วร้ายใดบ้างที่จะไม่เกิดขึ้นอีก?
3. สิ่งที่ดีงามแบบใดบ้างจะเริ่มเกิดขึ้น?
4. ท่านมีความหวังอะไรสำหรับชุมชนของท่าน?
5. นิมิตรของอิสยาห์ส่วนใดที่ท่านต้องการให้ปรากฏเป็นจริงขึ้นในชุมชนของท่าน?
6. ท่านมีความหวังและความฝันอื่นใดสำหรับชุมชนของท่านหรือไม่? สิ่งเหล่านั้นคืออะไร?
7. ความรู้ที่ว่าวันหนึ่งพระเจ้าจะทรงทำให้พระสัญญาของพระองค์สำเร็จเป็นจริง เปลี่ยนแปลงสิ่งที่ท่านทำอยู่ในเวลานี้อย่างไรบ้าง?

ประเด็นสำคัญเพื่อการเรียนรู้:

พระเจ้าทรงสัญญาที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงอย่างอัศจรรย์ขึ้นกับชนชาติอิสราเอลและ
พระองค์ทรงสัญญาที่จะทำเช่นนั้นเพื่อชุมชนของเราด้วยเช่นกัน

การศึกษาพระคัมภีร์: เกลือและความสว่าง

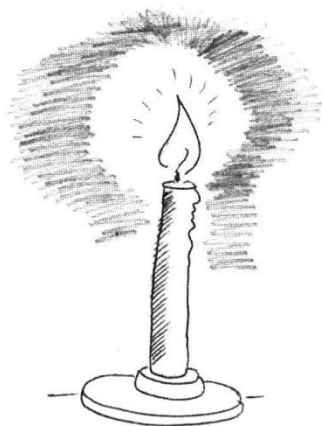
อ่านมัทธิว 5:13-16

จงคิดถึงวิธีการที่ท่านจะยกตัวอย่างอธิบายพระคัมภีร์ตอนนี้ให้เห็นภาพอย่างชัดเจน (เช่น การมีอาหารสองอย่างให้ชิม อาหารอย่างหนึ่งใส่เกลืออีกอย่างหนึ่งไม่ใส่เกลือและการจุดเทียนแล้วเอาถ้วยครอบไว้ เป็นต้น)

1. ลักษณะตามธรรมชาติและคุณประโยชน์ของเกลือมีอะไรบ้าง?
2. ท่านคิดว่าพระเยซูทรงหมายถึงอะไรเมื่อพระองค์ตรัสว่า "ท่านทั้งหลายเป็นเกลือแห่งแผ่นดินโลก" ท่านหรือคริสตจักรของท่านแสดงให้เห็นถึงความเป็น "เกลือ" ในชุมชนของท่านด้วยวิธีใด
3. เกิดอะไรขึ้น (กับเกลือและกับสิ่งที่ถูกใช้กับเกลือ) เมื่อเกลือหมดสิ้นความเค็มไป? อะไรคือสิ่งท้าทายสำหรับเราในฐานะคริสตจักร?

4. ความสว่างมีประโยชน์อะไรบ้าง?
5. เมื่อพระเยซูตรัสว่า "จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง"?
ท่านหรือคริสตจักรของท่านส่องสว่างในชุมชนของท่านด้วยวิธีใด?
หลังจากการศึกษาพระคัมภีร์ในฐานะคริสตจักรท่านมีความปรารถนาที่จะริเริ่มทำสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ร่วมกันหรือไม่
เพื่อแสดงออกถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของท่านในการทำงานร่วมกันเพื่อนิมิตหมายเดียวกัน?
ถ้ามี ให้ใช้กิจกรรม "รถเมลล์เล็ก" ในขั้นตอน "การลงมือทำ"
6. การริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ ของคริสตจักรของท่านสามารถช่วยท่านให้เป็นเกลือและความสว่างในชุมชนของท่านได้อย่างไร?

กิจกรรม

"หย่อนก่อนไม้"

จุดประสงค์

หลังจากการศึกษาพระคัมภีร์ ให้ทำกิจกรรมนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมคิดถึงความหมายของการมีนิมิตร่วมกันเพื่อคนยากจนและคน "ชายขอบ" นี่เป็นการฝึกหัดที่ดีสำหรับการค้นหาโอกาสและสิ่งท้าทายของกลุ่มคนที่ทำงานร่วมกันเพื่อจุดประสงค์เดียวกัน

ข้อแนะนำเป็นขั้นตอน:

1. แบ่งคนในกลุ่มออกเป็นสองแถวโดยไม่ให้เกิน 8 คน
2. วางท่อนไม้หรือท่อนไม้ไผ่ที่มีความยาวพอสมควรไว้ระหว่างคนในสองแถว จากนั้นให้แต่ละคนใช้นิ้วมือของตนเพียงนิ้วเดียวยกท่อนไม้ขึ้นขึ้นสูงในระดับประมาณหัวไหล่
3. ต้องให้แน่ใจว่าไม้ท่อนนั้นตั้งอยู่ในระดับเดียวกันและทุกคนถือไม้ท่อนนั้นเอาไว้ จากนั้นบอกคนในกลุ่มว่าเขาต้องช่วยกันหย่อนไม้ท่อนนั้นลงโดยต้องแน่ใจว่าไม้ท่อนนั้นอยู่ในระดับเดียวกันจนกระทั่งเขาหย่อนไม้ท่อนนั้นลงถึงพื้นดิน ถ้าไม้ท่อนนั้นไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกันเมื่อเขาหย่อนลง กลุ่มนั้นต้องเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง
4. ให้คนในกลุ่มอภิปรายร่วมกันว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้เขาบรรลุภารกิจนั้นและมีสิ่งท้าทายอะไรบ้าง?
5. เราสามารถเรียนรู้อะไรบ้างจากการฝึกหัดครั้งนี้เกี่ยวกับวิธีการทำงานร่วมกันของคริสตจักรเพื่อประโยชน์ของคนยากจน

สิ่งที่คาดหวังเอาไว้ในช่วงท้ายของชั้นตอนนี้

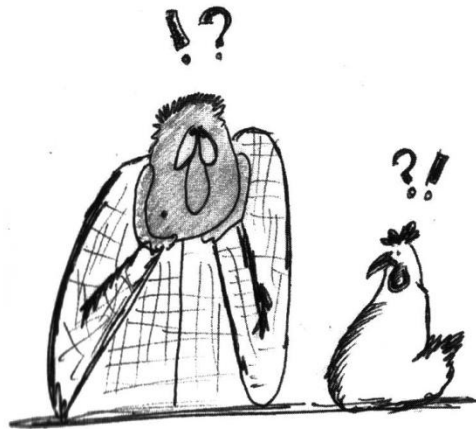
- ทำทีในแง่บวกต่อ "คาวาห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน)
- คริสตจักรใช้ข้อมูลจาก "คาวาห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน) ในคำเทศนาและการเรียนการสอน
- การไตร่ตรอง (ความคิดเห็น) ในแง่บวกและความรู้จากการศึกษาพระคัมภีร์
- ผู้คนตื่นตัวเกี่ยวกับนิมิตของคริสตจักรที่มีต่อชุมชนของตน
- ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคริสตจักรในเรื่องนิมิต

การไตร่ตรอง (ความคิดเห็น)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อใคร่ครวญถึงสิ่งที่กลุ่มได้เรียนรู้จากการศึกษาพระคัมภีร์

1. คุณได้เรียนรู้อะไรบ้างจากการศึกษาพระคัมภีร์ที่คุณสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันของตน?
2. ผลจากการศึกษาพระคัมภีร์นี้จะทำให้คุณทำสิ่งใดที่แตกต่างออกไปบ้าง?
3. การศึกษาพระคัมภีร์นำเสนอสิ่งท้าทายใดบ้างต่อคริสตจักรของเรา?
4. คริสตจักรของเราควรทำสิ่งใดที่แตกต่างออกไป?

2 การทดลองในสิ่งที่เรามี

คำนำ

คริสตจักรและชุมชนทุก ๆ แห่งล้วนมีประวัติศาสตร์ที่เข้มข้นและอุดมด้วยทรัพยากร ทรัพยากรเหล่านี้ประกอบด้วยทักษะ ประสบการณ์ และของประทานของผู้คน นอกจากนั้นยังมีทรัพยากรด้านกายภาพอย่างอื่น เช่น อาคาร ที่ดิน และทรัพย์สินเงินทอง เป็นต้น เราสามารถใช้สิ่งเหล่านี้อย่างสร้างสรรค์เพื่อสร้างชุมชนที่แข็งแกร่งซึ่งสามารถพึ่งพาตนเองและมั่นใจในนิมิตสำหรับอนาคต

ขั้นตอนนี้ตีแผ่ถึงสิ่งนี้ผ่านการให้ความสำคัญต่อทรัพยากรต่าง ๆ ที่เรามีและใช้การศึกษาพระคัมภีร์เพื่อดูว่าพระเจ้าจะทรงสามารถให้การสนับสนุนสิ่งของที่เราพึ่งเพียงเล็กน้อย ๆ ของเราเพื่อทำให้เกิดสิ่งที่มีหัตถ์จรรยได้อย่างไร การเริ่มต้น ณ จุดนี้มีความสำคัญ เพราะจะช่วยเสริมกำลังและสร้างแรงจูงใจให้คริสตจักรและกลุ่มคนที่คริสตจักรทำงานร่วมกับเขา ทั้งยังเป็นการยืนยันถึงสิ่งที่คนเหล่านั้นได้ทำไปแล้วเช่นกัน

การศึกษาพระคัมภีร์: การสร้างแผ่นดินของพระเจ้าโดยใช้ทรัพยากรของเรา

การทำให้ลาซารัสฟื้นขึ้นจากความตาย

อ่านเรื่องราวทั้งหมด (ยอห์น 11:1-44) หรืออ่านเฉพาะตอนที่สำคัญเพื่อการศึกษา

(ยอห์น 11:1-3, 17, 32-44) ถ้าหาก ท่านสามารถแสดงละครเกี่ยวกับเหตุการณ์ของเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อให้ผู้คนมองเห็นภาพของสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น

คำถาม:

1. อะไรกำลังเกิดขึ้นในเรื่องนี้?
ช่วยกันระบุถึงบุคคลต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในเรื่องนี้และสิ่งที่แต่ละคนทำ
2. พระเยซูทรงให้คนอื่นมีส่วนร่วมในการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นอย่างไร?
3. พระเยซูทรงสามารถทำการอัศจรรย์นี้ด้วยพระองค์เอง
ท่านคิดว่าทำไมพระองค์จึงทรงเลือกที่จะให้คนอื่นมีส่วนร่วม?
4. เรื่องนี้บอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับพระเยซูและแผ่นดินของพระองค์?
และบอกอะไรแก่เราเกี่ยวกับตัวเราเอง?

ประเด็นสำคัญเพื่อการเรียนรู้:

- พระเยซูทรงมีฤทธิ์อำนาจเหนือความตาย
- พระเยซูทรงให้ผู้คนเข้ามามีส่วนร่วมในการอัศจรรย์ โดยให้คนเหล่านั้นพาพระเยซูเสด็จไปดูที่อุโมงค์
เขากลึงหินออก เขาแก้ผ้าที่พันตัวลาซารัสออก เพราะพระองค์ต้องการทำให้คนเหล่านั้น
เห็นว่าเขามีทรัพยากรบางอย่างที่สามารถหยิบยื่นให้และใช้ในการทำงานของพระเจ้า

การศึกษาพระคัมภีร์: พระเจ้าทรงใช้สิ่งเล็กน้อยที่เราມ

เอลีชากับหญิงม่าย

อ่าน 2 พงศกษัตริย์ 4:1-7

คำถาม:

1. อะไรคือเหตุการณ์สำคัญในเรื่องนี้?
2. ใครมีบทบาทอะไร?
3. อะไรคือทรัพยากรที่หญิงม่าย และบุตรของเขามีอยู่ในเวลานั้น?
4. เราเรียนรู้สิ่งใดบ้างจากเรื่องนี้ที่เราสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับวิธีการที่ชุมชนสามารถจะใช้สิ่งที่ตนมีอยู่เพื่อเอาชนะปัญหาความยากจน?

ประเด็นสำคัญเพื่อการเรียนรู้:

- พระเจ้าทรงสามารถใช้สิ่งเล็กน้อยที่เราມเพื่อสร้างผลกระทบอย่างยิ่งใหญ่
- เอลีชา ครอบครัวของหญิงม่าย และเพื่อนบ้านของเธอล้วนมีบทบาทในการเปลี่ยนชีวิตของหญิงม่าย
- ความเชื่อของหญิงม่ายมีบทบาทสำคัญในการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้น

ให้ดูตารางต่อไปนี้และขอให้ผู้เข้าร่วมจัดทำตารางของตนเองที่คล้ายคลึงกับตารางด้านล่างนี้
นี่เป็นวิธีการที่ดีในการแนะนำทักษะการวางแผนแบบง่าย ๆ ที่สามารถนำมาใช้กับการวางแผน
ของคริสตจักรหรือของชุมชนโดยใช้ทรัพยากรของตนเอง

ความต้องการของเธอ	ทรัพยากรของเธอ
• ปลดเปลื้องหนี้สินที่เธอได้รับสืบทอดมาจากสามี • การปกป้องลูกที่อาจถูกขายไปเป็นทาสเพื่อใช้หนี้ • รายได้ในอนาคต	• น้ำมันเพียงเล็กน้อย • ไร่ที่ว่างเปล่า • สติปัญญาของเอลีซา • ความเชื่อ • แรงงานในครอบครัว

การศึกษาพระคัมภีร์: พระเจ้าทรงใช้สิ่งเล็กน้อยที่เราไม่

การเลี้ยงคนห้าพันคน

อ่านมาระโก 6:30-44

อภิปรายคำถามต่อไปนี้และระดมคำตอบไว้บนกระดานดำหรือบนแผ่นกระดาษขนาดใหญ่:

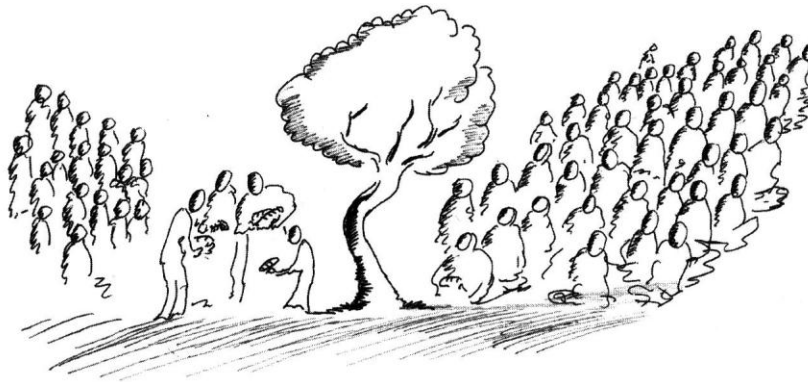
1. ตัวละครสำคัญในเรื่องนี้มีใครบ้าง?
2. บทบาทเฉพาะเจาะจงที่แต่ละคนเหล่านั้นทำคืออะไร?
3. อะไรคือปัญหาความต้องการในเรื่องนี้? ทรัพยากรคืออะไร?

จากนั้นให้แบ่งผู้เข้าร่วมออกเป็นสองหรือสามกลุ่มและตอบคำถามต่อไปนี้:

1. พระเยซูทรงใช้ขั้นตอนใดบ้างเพื่อทำการอัศจรรย์?
2. ในเรื่องนี้ พระเยซูทรงให้ความสำคัญกับอะไร? พวกสาวกให้ความสำคัญกับอะไร?
3. ทรัพยากรถูกใช้อย่างไรในการตอบสนองปัญหาความต้องการที่เราพบเห็น?
4. เราเรียนรู้อะไรจากเด็กชายคนนั้นเกี่ยวกับวิธีการที่เด็กสามารถมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความต้องการดังกล่าว?
ให้จัดทำรายการของทรัพยากรต่าง ๆ ที่เด็กสามารถจัดหาให้กับชุมชนของตน

สุดท้าย ให้ทุกคนกลับมารวมกันและอภิปรายในกลุ่มของตน:

1. ท่านคิดว่าทำไมพระเยซูจึงทรงใช้ขั้นตอนเหล่านั้น? เขียนคำตอบออกมาเป็นข้อ ๆ
2. ถ้าพระเยซูเลือกที่จะทำการอัศจรรย์ด้วยวิธีการที่แตกต่างออกไป ท่านคิดว่าพระองค์น่าจะเลือกวิธีการใด? ทำไมพระองค์จึงไม่ทำด้วยวิธีการอื่นที่แตกต่างออกไป?
3. พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอะไรกับเราเกี่ยวกับวิธีการที่เราควรช่วยเหลือคริสตจักรและชุมชนเพื่อตอบสนองต่อปัญหาความต้องการของคนเหล่านั้น?
4. การอัศจรรย์สำหรับชุมชนของเราจะมีลักษณะอย่างไร?
ให้คิดถึงทรัพยากรที่เรามีเพื่อนำมามอบไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

ขอให้ผู้เข้าร่วมกรอกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ชนที่อยู่ในการศึกษาพระคัมภีร์ลงในตาราง ตารางข้อมูลควรมีลักษณะคล้ายคลึงกับสิ่งนี้:

ปัญหาความต้องการของผู้ชน	ทรัพยากรของผู้ชน
• ผู้ชนกำลังหิวโหย • ขาดต้องการให้คนอื่นเห็นคุณค่า • อาหารที่ต้องแจกจ่ายออกไป • คำสอนฝ่ายวิญญาณ	• เด็กที่มีขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัว • ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า • สาวกเป็นคนจัดประชาชนแยกเป็นกลุ่ม ๆ และแจกจ่ายอาหาร • ตะกร้าที่ว่างเปล่า • พระเยซู

ประเด็นสำคัญเพื่อการเรียนรู้:

- เมื่อมีปัญหาความต้องการใหญ่ๆเกิดขึ้น พระเจ้าสามารถที่จะใช้ทรัพยากรของเราไม่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะจำกัดเพียงใดก็ตาม
- อีกครั้งหนึ่ง พระเยซูทรงใช้คนอื่น (เหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ) ให้มีส่วนร่วมในการอัศจรรย์

กิจกรรม

การฉลองในสิ่งที่เรามี

จุดประสงค์

เพื่อช่วยให้ผู้คนที่เข้าร่วมตระหนักถึงศักยภาพที่ตนเองมีอยู่เพื่อนำการเปลี่ยนแปลงมาสู่คริสตจักรและชุมชนของตน

ข้อแนะนำเป็นขั้นตอน:

1. ให้ผู้เข้าร่วมการอบรมอยู่กันเป็นกลุ่มและอภิปรายถึงทรัพยากรของประทาน และ таланต์ที่มีอยู่ในคริสตจักรและในชุมชน
2. ให้แต่ละกลุ่มออกไปเก็บรวบรวม "สิ่งของที่เป็นตัวแทน" ที่แสดงถึงสิ่งต่าง ๆ ที่อภิปรายไว้ในข้อ 1 คนละ 1 ชิ้น
3. ให้แต่ละคนจัดวางสิ่งของที่เก็บรวบรวมมาเหล่านั้นลงบนพื้นเป็นรูปทรงไม่ว่าจะเหมือนหรือต่างกับอธิบายว่าสิ่งของแต่ละชิ้นแสดงถึงอะไร
4. บันทึกสิ่งเหล่านี้ลงในกระดาษแผ่นใหญ่เมื่อกลุ่มจัดวางสิ่งของลงบนพื้น
5. แบ่งกระดาษออกเป็นหัวข้อ "ทักษะ" "ความรู้" และ "ประสบการณ์" และจัดวางสิ่งของชิ้นต่าง ๆ ไว้ภายใต้หัวข้อเหล่านั้น

6. ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายคำถามต่าง ๆ ต่อไปนี้:

- ก) คริสตจักรหรือชุมชนของเรามีทักษะและความรู้อะไรบ้างที่เราสามารถนำมาใช้เพื่อทำให้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้น?
- ข) คริสตจักรหรือชุมชนของเรามีประสบการณ์อะไรบ้างที่เราสามารถแบ่งปันแก่กันและกัน?

คำแนะนำ:

ถ้าการอภิปรายไม่ได้พูดถึงคำถามเหล่านี้ ท่านอาจชี้ให้คริสตจักรเห็นว่าทรัพยากรของเขารวมถึงความรู้ เวลา และการอธิษฐาน

เมื่อสิ่งของทุกชิ้นถูกจัดวางเป็นรูปทรงไม้กางเขนแล้ว ให้มีคนเล่นดนตรีหรือร้องเพลงบางเพลงเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมใคร่ครวญถึงขอบเขตของทรัพยากร ของประทาน และตะลันต์

กิจกรรม

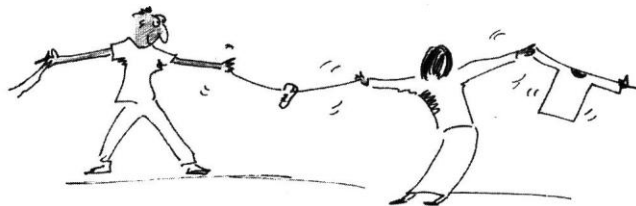
"ต่อเส้นยาวที่สุด"

จุดประสงค์

นี่เป็นกิจกรรมที่ดีเพื่อกระตุ้นให้ผู้คนในกลุ่มคิดและมั่นใจว่าเขาสามารถทำอะไรได้บ้างกับทรัพยากรของตน กิจกรรมนี้จะทำให้เกิดความสนุกสนานและเสียงหัวเราะพร้อมทั้งเป็นการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ เมื่อใช้กิจกรรมนี้ การมีความรู้สึกไวต่อวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

ข้อแนะนำเป็นขั้นตอน:

1. จัดแบ่งกลุ่มคนออกเป็นสองแถวโดยให้แต่ละแถวมีจำนวนคนเท่ากัน
2. บอกให้ทุกคนใช้ทุกสิ่งที่มีอยู่ (เช่น สายรองเท้า เข็มขัด และเสื้อ เป็นต้น) เรียงต่อกันให้เป็นเส้นแถวที่ยาวที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในเวลา 1 หรือ 2 นาที
3. แต่ละคนต้องเชื่อมต่อกับอีกคนหนึ่งไม่ว่าจะเชื่อมต่อยด้วยการจับมือ (หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย) หรือจับชายเสื้อหรือกางเกง
4. ทีมที่ได้รับชัยชนะคือทีมที่ต่อเส้นได้ยาวที่สุด

คำถาม:

1. คนเหล่านั้นเตรียมตัวมากเพียงใดเพื่อจะต่อเส้นดังกล่าวให้มีขนาดยาวที่สุดเท่าที่จะทำได้?
2. อะไรคืออุปสรรคของการที่ผู้คนจะแบ่งปันสิ่งที่ตนมี?
3. กิจกรรมนี้สอนอะไรเราเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรของเราเอง?

ประเด็นสำคัญเพื่อการเรียนรู้:

- กิจกรรมนี้อาจทำให้เราประหลาดใจเมื่อเห็นว่าเราสามารถบรรลุความสำเร็จได้โดยการใช้เพียงสิ่งของเล็กน้อยที่เรามีอยู่
- บางครั้งสถานการณ์ที่ท้าทายอาจสร้างผู้นำตามธรรมชาติให้เกิดขึ้น
- เมื่อผู้คนมีนิมิตอย่างชัดเจนว่าความต้องการของตนคืออะไร จากนั้นเขาก็มีแรงจูงใจและมีพลัง
- สถานการณ์ที่ท้าทายสามารถก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ยกตัวอย่าง ผู้คนในกลุ่มอาจตัดสินใจบนต่อบนพันเพื่อทำให้เส้นมีความยาวมากขึ้นหรือหาวิธีการที่สร้างสรรค์เพื่อใช้เสื้อผ้าหรือเครื่องใช้ส่วนตัวของตน เป็นต้น
- กิจกรรมนี้อาจทำให้บางคนรู้สึกอึดอัดใจ บางครั้งการให้ทรัพยากรของเราเพื่อประโยชน์ร่วมกันสามารถเป็นปัญหาและน่าอึดอัดได้เช่นกัน

สิ่งที่คาดหวังเอาไว้ในช่วงท้ายของขั้นตอนนี้

- พลังในแง่บวกต่อการค้นพบความต้องการที่จะได้รับการแก้ไข
- การก่อตั้งกลุ่มแกนนำของคริสตจักรเพื่อทำภารกิจในภาคปฏิบัติ
- การตระหนักว่าคริสตจักรมีทรัพยากรอย่างบริบูรณ์ในหมู่สมาชิกของตนและภายในชุมชน
- คริสตจักรมีความมั่นใจในความสามารถของตนที่จะตอบสนองความต้องการของชุมชน
- คริสตจักรริเริ่มโครงการและภารกิจใหม่

การไตร่ตรอง (ความคิดเห็น)

ให้คิดย้อนกลับไปที่การศึกษาพระคัมภีร์และเน้นถึงบทเรียนสำคัญที่ท่านได้เรียนรู้และ
จากนั้นให้ทำรายการเกี่ยวกับทรัพยากรต่าง ๆ ที่คริสตจักรและชุมชนของท่านมีอยู่
เก็บรายการนี้ไว้เพื่อการอ้างอิงในอนาคต

3

การบรรยายลักษณะชุมชน

คำนำ

ในขั้นตอนก่อนหน้านี้ (ซึ่งได้แก่ "การสร้างนิมิต/วิสัยทัศน์ให้คริสตจักร") คริสตจักรได้ฉลองสิ่งดีต่าง ๆ เกี่ยวกับคริสตจักรและชุมชน ในขั้นตอนนี้มีกิจกรรมการเฉลิมฉลองและโอกาสมากยิ่งขึ้นเพื่อจะค้นหาทรัพยากร แต่เวลานี้เป็นการฉลองร่วมกับสมาชิกของชุมชน ซึ่งจะช่วยสร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกที่สำคัญของชุมชนซึ่งอาจไม่ใช่สมาชิกของคริสตจักร คนเหล่านี้สามารถมีบทบาทสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน

เมื่อมีการค้นพบสิ่งที่ดีเกี่ยวกับชุมชนและทรัพยากรแล้ว คริสตจักรและชุมชนจะทำงานร่วมกันเพื่อค้นหาความต้องการในชุมชนด้วยการใช้เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ตามที่อธิบายไว้ในขั้นตอนนี้

กิจกรรมการเฉลิมฉลอง

ต่อไปนี้เป็นการเล่นแนวคิดบางอย่างสำหรับสิ่งที่คริสตจักรและชุมชนสามารถทำร่วมกันเพื่อจะฉลองและให้ความสำคัญกับทรัพยากรและความสำเร็จของตน

- ถ้าเป็นสิ่งที่เหมาะสม ให้ทำกิจกรรม "ต่อเส้นที่ยาวที่สุด" ในหน้า 54
- ให้วาดภาพขนาดใหญ่ (หรือภาพแผ่นภูมิบนฝาผนัง) ของชุมชน
- ใส่เครื่องหมายบนภาพหรือแผ่นภูมิดังกล่าวเกี่ยวกับสิ่งที่ต่างกัน ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา
- เพิ่มส่วนที่เกี่ยวกับ ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์อื่น ๆ ที่มีอยู่แล้วในชุมชน (เช่น พยาบาล ช่างไม้ และครูเป็นต้น)
- ให้ระดมความคิดเรื่อง ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านกายภาพที่มีอยู่ซึ่งสามารถเป็นประโยชน์กับชุมชน (เช่น แหล่งน้ำ พื้นที่การเกษตร สิ่งก่อสร้างของชุมชน สถาบันต่าง ๆ และกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน เป็นต้น)

คำถาม

1. สิ่งนี้บอกอะไรกับเราเกี่ยวกับขนาด หรือปริมาณ ของทรัพยากรที่ชุมชนของเรามีอยู่?
2. ทรัพยากรใดที่ถูกใช้มากที่สุดและทรัพยากรใดที่ถูกใช้น้อยที่สุด?
3. เราจะสามารถเพิ่มเติมสิ่งใดได้บ้างเพื่อพัฒนาชุมชนของเรา?

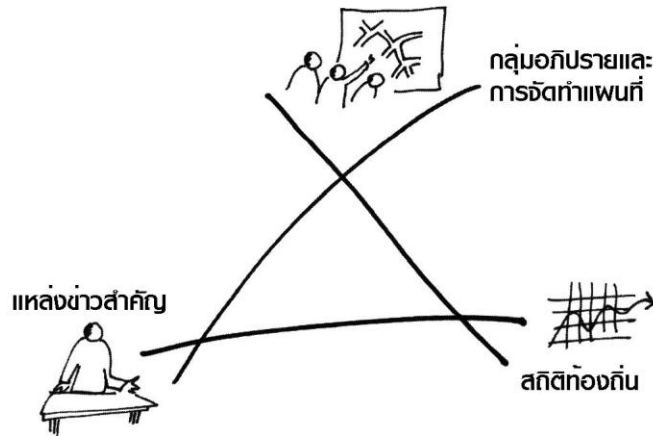
การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อมีการเก็บข้อมูล แหล่งที่มาของข้อมูลมีอยู่ 3 แหล่งหลักด้วยกัน

แหล่งข้อมูลแรกได้แก่ข้อมูลที่มาจากการกลุ่มอภิปรายซึ่งประกอบไปด้วยเยาวชน พ่อแม่ และผู้อาวุโส การอภิปรายของกลุ่มเหล่านี้อาจได้รับการส่งเสริมด้วยกิจกรรมจัดทำแผนที่ซึ่งจะมีการอธิบายไว้ในภายหลัง

แหล่งข้อมูลที่ 2 ได้แก่แหล่งข่าวซึ่งเป็นผู้คนที่มีความรู้เป็นพิเศษเฉพาะด้านเกี่ยวกับชุมชนซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข นักสังคมสงเคราะห์ ครู และเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นของรัฐ

แหล่งข้อมูลที่ 3 ได้แก่ข้อมูลที่ได้จากสถิติท้องถิ่นซึ่งอาจประกอบด้วยสุขภาพและการศึกษา

หลักสำคัญบางประการสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล

จงเป็นผู้ฟังที่ดี

อย่าเก็บเอาข้อมูลจากผู้อื่น

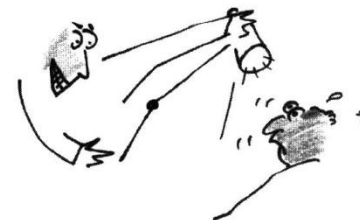
อย่าใช้สิ่งที่เหมือนกับเขา

อย่าทักทายผู้อื่น
และรบกวนการสนทนา

อย่าทำให้ผู้อื่นเบื่อหน่าย

อย่าข่มขู่ผู้อื่น

กิจกรรม

กลุ่มอภิปราย

จุดประสงค์

เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจถึงคุณค่าของการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มย่อยและเพื่อจัดหาวิธีการง่าย ๆ สำหรับการทำสิ่งนี้

คำแนะนำอย่างเป็นขั้นตอน:

1. ให้ตกลงกันไว้ล่วงหน้าในเรื่องคำถามสำคัญที่ท่านต้องการถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นหนึ่งประเด็นใดโดยเฉพาะ นอกจากนั้นให้ระบุถึงกลุ่มที่ท่านต้องการพูดคุยด้วยเช่นกัน
2. ในช่วงเริ่มต้นการประชุมให้อธิบายถึงจุดประสงค์และคุณค่าของการประชุมดังกล่าว
3. ใช้คำถามเพื่อระดมความคิดเกี่ยวกับประเด็นจากสองหรือสามกลุ่มเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมตั้งแต่แรก

คำถามต่อไปนี้เหมาะสำหรับการเริ่มต้นการอภิปราย:

ผู้คนกังวลเรื่องอะไร?

เศร้าใจเกี่ยวกับอะไร?

โกรธเคืองเรื่องอะไร?

กลัวเรื่องอะไร?

มุ่งหวังในเรื่องอะไร?

4. การจัดการกับข้อมูลย้อนกลับมาจากการอภิปรายอาจทำได้ในหลายรูปแบบ เช่น การเขียนข้อมูลเหล่านั้นไว้บนแผ่นกระดาษหรือการเขียนแนวคิดของแต่ละคนไว้ในกระดาษหรือการ์ดอีกแผ่นหนึ่งต่างหาก (หนึ่งความคิดหรือหนึ่งแนวคิดต่อกระดาษหรือการ์ดหนึ่งแผ่น) เป็นต้น
5. ให้กลุ่มจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่เขาได้อภิปรายด้วยการจัดอันดับสิ่งต่าง ๆ ไว้บนแผ่นกระดาษหรือการจัดกลุ่มของการ์ดแต่ละแผ่นไว้ภายใต้หัวข้อเดียวกัน

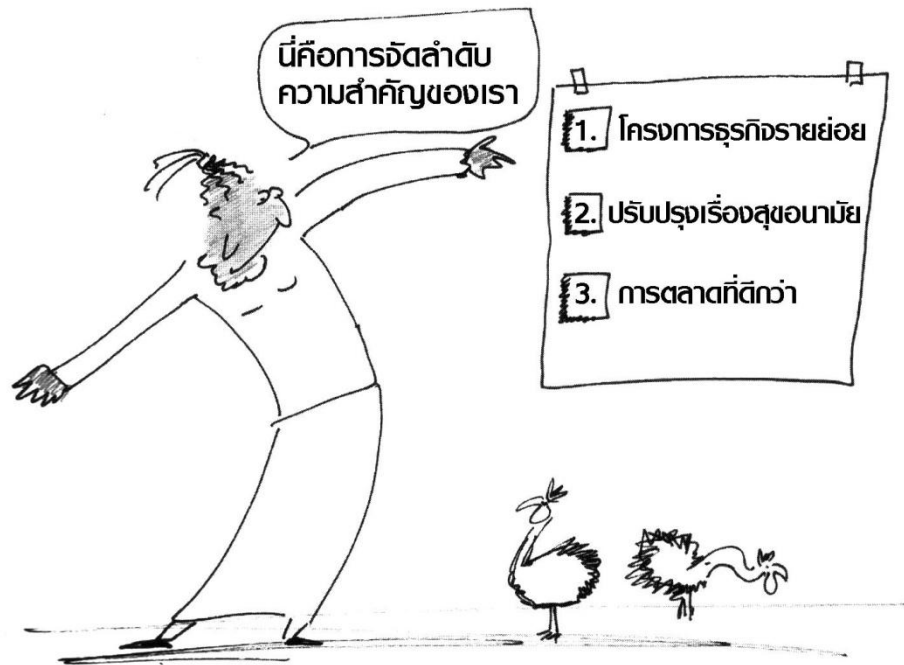

กิจกรรม

กลุ่มอภิปราย (ต่อ)

คำถามต่อไปนี้เหมาะสำหรับการจัดลำดับหรือการจัดอันดับความสำคัญของคำตอบ
ของผู้คนที่เข้าร่วมในการอภิปราย:

- ประเด็นที่สำคัญที่สุดสามประเด็นที่เราควรพูดถึงมีอะไรบ้าง?
 - สิ่งท้าทายหรือปัญหาใดบ้างที่เราสามารถแก้ไขได้?
 - สามด้านหลักที่เรามีผลกำลังแก้ไขและให้ความสนใจมากที่สุดมีอะไรบ้าง?
 - เราจะจัดหมวดหมู่ของสิ่งท้าทายเหล่านี้เป็นกลุ่มตามหัวข้อได้อย่างไร?
 - มีสิ่งท้าทายใดที่เป็นปัญหาความต้องการที่เฉพาะเจาะจงกับเยาวชน ผู้อาวุโส พ่อแม่ หรือผู้ดูแล?
6. เมื่อจัดลำดับความสำคัญแล้ว ท่านสามารถทำให้การอภิปรายลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วยการตั้งคำถามเปิดมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ถามว่าเพราะเหตุใดบางสิ่งบางอย่างจึงเป็นอย่างที่เป็นอยู่และให้มองหาเหตุและผล

นี่คือการจัดลำดับ
ความสำคัญของเรา

1. โครงการธุรกิจรายย่อย
2. ปรับปรุงเรื่องสุนาณัมย
3. การตลาดที่ดีกว่า

กิจกรรม

เครื่องมือจัดทำแผนที่ชุมชน

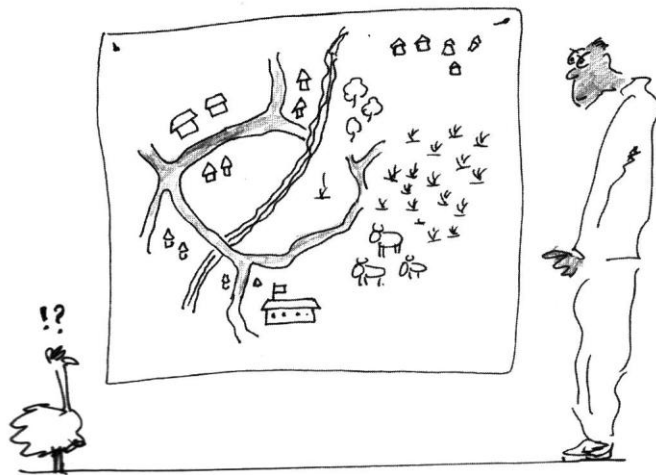
จุดประสงค์

การทำแผนที่ชุมชนสามารถนำไปใช้ได้หลากหลายแนวทาง การทำแผนที่ดังกล่าวนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยชุมชนให้สามารถแสดงตนออกมาด้วยวิธีการที่ไม่เป็นพิษภัยและเน้นการมีส่วนร่วม แผนที่ทั่ว ๆ ไปจะประกอบด้วยเขตแดน ลักษณะทางธรรมชาติ/กายภาพ (เช่น แม่น้ำและเนินเขา) ทรัพยากรต่าง ๆ (เช่น บ่าไม้) และอาคารสถานที่ (เช่น โรงเรียนและโรงพยาบาล) เพื่อแสดงให้เห็นวิถีชีวิตของผู้คน

คำแนะนำอย่างเป็นขั้นตอน:

1. นำกระดาษแผ่นใหญ่มาวางรวมกันไว้บนโต๊ะหรือบนพื้น นี่คือจุดที่ท่านจะวาดแผนที่ของตน อีกทางเลือกหนึ่งคือการวาดแผนที่บนพื้นดินหรือบนผืนทราย
2. ทำเครื่องหมายสถานที่สำคัญบนแผนที่ เช่น ถนน แม่น้ำ ทะเลสาบ เนินเขา และธารน้ำ เป็นต้น
3. ทำเครื่องหมายอาคารสถานที่สำคัญบนแผนที่ เช่น โรงเรียน คลินิก โบสถ์และศาสนสถานอื่น ๆ บ่อน้ำ บ้านพัก สหกรณ์ ตลาด และสนามฟุตบอล เป็นต้น

4. อภิปรายและทำเครื่องหมายบนแผนที่จุดที่มีความต้องการหรือความห่วงใยหลักของชุมชน ซึ่งอาจรวมถึงการขาดแคลนทรัพยากรหรือมีผู้คนที่อยู่ในความเสี่ยงให้บาดเจ็บหรือวางสิ่งของบนแผนที่เพื่อสะท้อนถึงประเด็นที่ได้อภิปรายไปแล้ว
5. มอบก่อนกรวดหรือเมล็ดถั่วให้แต่ละคนในจำนวนที่เท่ากัน ให้เขาวางก่อนกรวดหรือเมล็ดถั่วที่ได้รับบนแผนที่ของเขาเพื่อแสดงให้เห็นว่าประเด็นใดที่เขาคิดว่ามีความสำคัญที่สุด

กิจกรรม

เครื่องมือจัดทำแผนที่ชุมชน (ต่อ)

คำแนะนำ:

1. ถ้ากลุ่มมีขนาดใหญ่ ให้แบ่งออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อจัดทำแผนที่หลาย ๆ แผ่น โปรดจำไว้ด้วยว่า ข้อมูลย้อนกลับจะใช้เวลานานขึ้น บางครั้งการแบ่งกลุ่มตามวัยหรือเพศอาจมีประโยชน์

กลุ่มเด็ก

กลุ่มพ่อแม่หนุ่มสาว

กลุ่มผู้สูงอายุ

2. สิ่งที่ดีที่สุดคือให้วาดถนนและแม่น้ำก่อนเพราะจะช่วยให้สามารถกำหนดจุดอื่น ๆ บนแผนที่ได้ง่ายขึ้น
3. เพื่อส่งเสริมให้กิจกรรมนี้น่าสนใจยิ่งขึ้นท่านอาจสนใจให้กลุ่มถ่ายภาพชุมชนของตน
4. แผนที่สามารภเป็นแหล่งสำคัญของการวางแผนในอนาคต ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ให้เก็บรักษาแผนที่นี้ไว้ในจุดที่ผู้คนสามารถมองเห็นและเพิ่มเติมสิ่งอื่นเข้าไปในแผนที่ได้
5. หลังจากอภิปรายถึงความต้องการต่าง ๆ แล้วท่านอาจนำเทียนมาปักไว้ตรงพื้นที่ซึ่งมีความต้องการและอธิษฐานเผื่อพื้นที่แต่ละแห่งเหล่านั้น

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

นอกเหนือจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มอภิปรายแล้วการเก็บข้อมูลจากบุคคลที่สามารถให้ความรู้เชิงวิชาชีพต่อประเด็นต่าง ๆ ที่มีการกล่าวถึงในกลุ่มอภิปรายก็เป็นสิ่งที่มีประโยชน์เช่นกัน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักอาจประกอบด้วยผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ เช่น พยาบาลชุมชน หมอชุมชน ครู นักสังคมสงเคราะห์ และเจ้าหน้าที่รัฐ เป็นต้น คนเหล่านี้มักเข้าถึงข้อมูลซึ่งเป็นสถิติที่สามารถช่วยสนับสนุนความห่วงใยบางอย่างที่กลุ่มอภิปรายกล่าวถึง

สถิติบางด้านที่อาจเป็นประโยชน์ได้แก่:

- สุขภาพเด็กและโภชนาการ
- อัตราการเสียชีวิตของเด็กที่มีอายุต่ำกว่าห้าขวบ
- ความชุกชุมของโรคที่สามารถป้องกันได้
- (เช่น โรคมาลาเรีย โรคบิด หรือหิวาตกโรค เป็นต้น)
- เกณฑ์อายุของการเข้าโรงเรียน
- สัดส่วนการเข้าโรงเรียนของเด็กชายและเด็กหญิง
- รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน (ให้ไปพบเจ้าหน้าที่การเกษตรในพื้นที่)

ปกติข้อมูลนี้จะมีการเก็บรวบรวมด้วยการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว

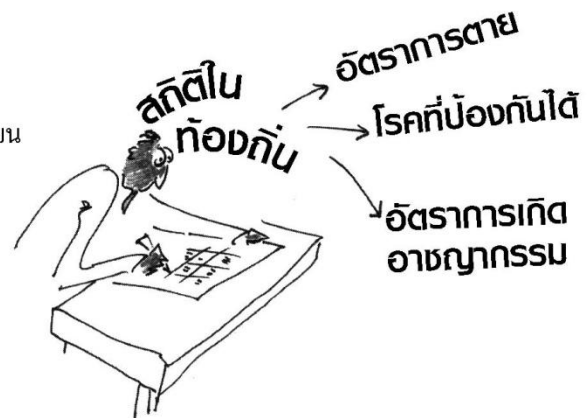
การใช้สถิติท้องถิ่น

นอกเหนือจากเครื่องมือเก็บข้อมูลอย่างอื่นแล้ว การศึกษาสถิติท้องถิ่น เพื่อให้เห็นภาพปัญหาที่ชุมชนกำลังเผชิญอยู่อย่างครบถ้วนถือเป็นสิ่งที่มีประโยชน์เช่นกัน

สถิติที่เป็นประโยชน์ประกอบด้วย:

- สถิติการเข้าโรงเรียน
- อายุของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียน
- ข้อมูลด้านสุขภาพ เช่น อัตราการเสียชีวิต โรคทั่วไปที่ป้องกันได้ โรคระยะยาวอย่างโรคเอดส์และวัณโรค เป็นต้น
- ตัวเลขของการเกิดอาชญากรรม

เราสามารถเก็บข้อมูลเหล่านี้จากหน่วยงานด้านสถิติของรัฐ ในท้องถิ่น ศูนย์สุขภาพท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน โรงเรียน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การสำรวจชุมชนแบบง่าย ๆ

เครื่องมือสำรวจชุมชนนี้อาจมีประโยชน์กับท่านสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประชากร สุขภาพ การครองชีพ และครัวเรือน ท่านสามารถปรับปรุงหรือเพิ่มเติมคำถามได้อย่างเต็มที่

ประชากร

1. จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชน
2. จำนวนประชากรเพศหญิง
3. จำนวนประชากรเพศชาย
4. จำนวนประชากรเด็ก
5. จำนวนครัวเรือน
6. จำนวนครัวเรือนที่มีผู้นำครอบครัวคนเดียว
7. จำนวนครัวเรือนที่มีปู่ย่าตายายเป็นผู้นำครอบครัว
8. จำนวนประชากรที่เป็นเด็กกำพร้า
9. จำนวนประชากรที่เป็นแม่เลี้ยงและพ่อเลี้ยง

สุขภาพ

1. อะไรคือปัญหาสุขภาพที่พบบ่อยที่สุดในชุมชน?
2. จำนวนครัวเรือนที่มีส้วม
3. จำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำสะอาด
4. จำนวนเด็กที่ขาดโภชนาการในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา
5. จำนวนคนที่เจ็บป่วยระยะยาวในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

การครองชีพ

1. แหล่งที่มาทั่วไปของรายได้
2. อะไรคือรูปแบบของความมั่นคงด้านอาหาร?
3. ผู้คนแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนอาหารอย่างไร?

การศึกษา

1. จำนวนเด็กที่เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา
2. จำนวนเด็กผู้ชายที่เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา
3. จำนวนเด็กผู้หญิงที่เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา
4. จำนวนเด็กผู้ชายที่เข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา
5. จำนวนเด็กผู้หญิงที่เข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา

ตัวชี้วัดเฝ้าและ เอชไอวี (HIV)

เมื่อเก็บข้อมูลจากชุมชน บ่อยครั้งเราต้องตระหนักว่ามีบางประเด็นที่ถูกปิดซ่อนไว้หรือไม่มีการพูดถึง เช่น ประเด็นเรื่อง เอชไอวี เราสามารถค้นพบข้อมูลเหล่านี้ด้วยการใช้ตัวชี้วัดแฝงซึ่งประกอบด้วย จำนวนของผู้คนที่เสียชีวิตจากการป่วยระยะยาว จำนวนของเด็กกำพร้าและครัวเรือนที่มีผู้นำครอบครัวคนเดียวในชุมชน นอกจากนี้ การลดลงของค่าครองชีพอันเนื่องมาจากการสูญเสียแรงงานของครอบครัว อาจนำไปสู่การเพิ่มรายได้ที่มาจากการทำงานอดิเรก การค้าประเวณี และยาเสพติด การเปลี่ยนแปลง ผู้นำในครัวเรือน (ซึ่งอาจเปลี่ยนมาเป็นเด็กหรือปู่ย่าตายาย) คือตัวชี้วัดสำคัญของผลกระทบ จาก เอชไอวี ภายในชุมชน

สิ่งที่คาดหวังเอาไว้ในช่วงท้ายของชั้นตอนนี้

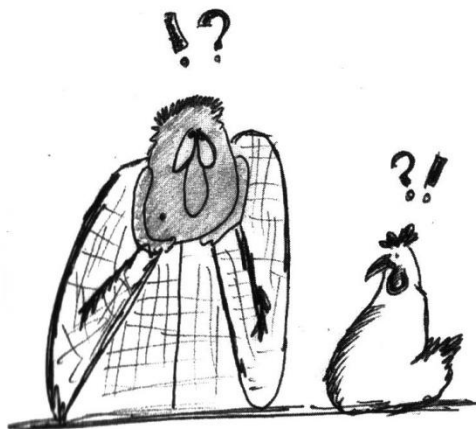
- การมีผู้นำชุมชนเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก
- การเห็นผู้นำชุมชนกระตือรือร้น
- การเปิดกว้างต่อการทำงานกับคริสตจักรและสมาชิกของคริสตจักร
- การแบ่งปันความรับผิดชอบและการสนับสนุนกันระหว่างคริสตจักรกับชุมชน
- ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกคริสตจักรและผู้คนในชุมชนในการรวบรวมและการแบ่งปันข้อมูล
- ข้อมูลที่เก็บมาได้หมายถึงปากเสียงของทุกคนในชุมชน
- ข้อมูลได้รับการบันทึกและการนำเสนอเป็นอย่างดีเพื่อการอภิปรายและการจัดอันดับ

การไตร่ตรอง (ความคิดเห็น)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อสะท้อนถึงสิ่งที่คริสตจักรและชุมชนได้เรียนรู้จากขั้นตอนนี้

1. อะไรคือความรู้ใหม่ที่สำคัญซึ่งได้เรียนรู้จากขั้นตอนนี้?
2. กลุ่มแกนนำของคริสตจักรและของชุมชนทำงานร่วมกันได้ดีเพียงใด?
3. ควรปรับปรุงอะไรบ้างเกี่ยวกับแนวทางในการเก็บข้อมูล?

4

การวิเคราะห์ข้อมูลและ การจัดลำดับความสำคัญ

คำนำ

เมื่อครอบครัวและสมาชิกในชุมชนค้นพบความต้องการสำคัญของชุมชนแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการวิเคราะห์ความต้องการเหล่านั้นเพื่อดูว่าประเด็นเหล่านี้ได้แสดงถึงมุมมองของทุกคนที่มีส่วนร่วมหรือไม่ นอกจากนี้ การทำความเข้าใจความต้องการแต่ละประเด็นอย่างลึกซึ้งเป็นสิ่งที่ดีเช่นกันเพื่อจะสามารถวางแผนการตอบสนองอย่างเหมาะสม

เมื่อมีการศึกษาความต้องการจำนวนหนึ่งอย่างใกล้ชิดแล้ว จากนั้นกลุ่มสามารถจัดลำดับความสำคัญของสิ่งเหล่านั้นเพื่อกำหนดความต้องการที่สำคัญที่สุดที่จะได้รับการตอบสนองด้วยทรัพยากรที่มีอยู่

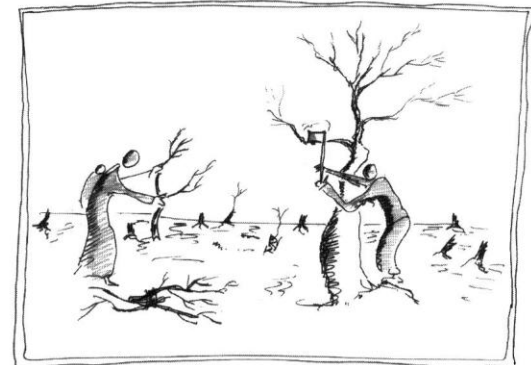
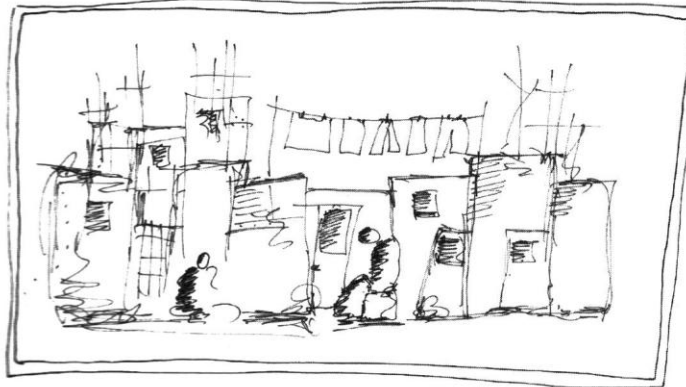
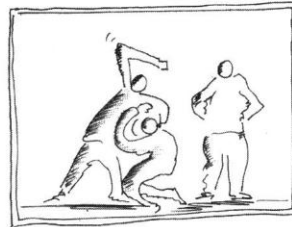
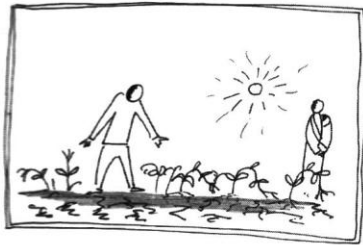
การฝึกตั้งปัญหา

เมื่อท่านค้นพบหัวข้อทั่ว ๆ ไปจากกลุ่มอภิปราย จากการจัดทำแผนที่ และจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักแล้ว จากนั้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งถ้าท่านเลือกหัวข้อเหล่านั้นบางหัวข้อและเปลี่ยนหัวข้อนั้นให้อยู่ในรูปของการตั้งคำถาม สิ่งนี้อาจเป็นการใช้ภาพวาดหรือรูปภาพที่สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างของปัญหาที่คนเหล่านั้นค้นพบหรือการแสดงละครซึ่งเป็นการนำเสนอปัญหาที่เขาได้อภิปราย

ขั้นตอนสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตั้งปัญหา:

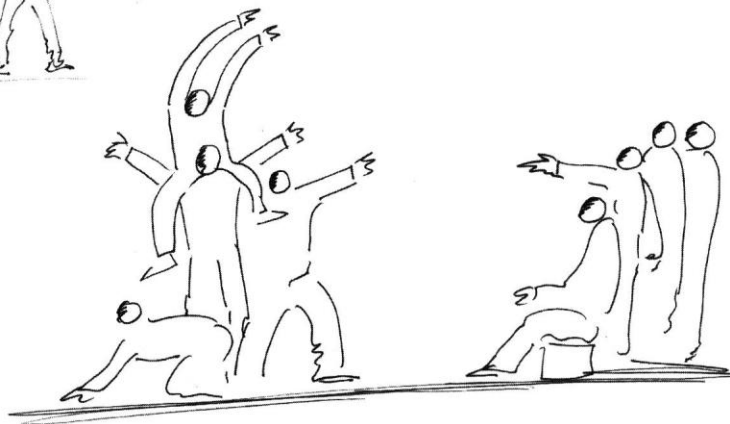
1. ค้นหาหัวข้อที่ทำให้ทุกคนเกิดความกระตือรือร้นและนำไปสู่การอภิปราย
2. จัดทำภาพวาดหรือชุดภาพวาดซึ่งสะท้อนถึงหัวข้อดังกล่าวอย่างชัดเจนโดยไม่มีคำตอบ
3. อีกทางหนึ่งท่านสามารถแสดงละครที่สะท้อนถึงหัวข้ออย่างชัดเจนแต่ไม่มีการให้คำตอบ
4. นำเสนอละครหรือภาพวาดต่อกลุ่มและใช้คำถามต่อไปนี้เพื่ออภิปราย:
 - ท่านมองเห็นอะไรในภาพนี้หรือละครเรื่องนี้?
 - ท่านรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับสถานการณ์นี้?
 - สถานการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร?
 - เราทำอะไรได้บ้างในสถานการณ์นี้?
 - สิ่งที่เกิดขึ้นที่เราไม่ให้ออกมาจัดการกับสถานการณ์นี้มีอะไรบางอย่างและเราจะแก้ไขสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร?

ภาพตัวอย่างบางส่วนของ การตีปัญหา

ประติมากรรมร่างกายของมนุษย์

วิธีการอีกอย่างหนึ่งของการตั้งปัญหากับกลุ่มคือการมอบหมายให้สมาชิกในกลุ่มบางคนสร้างประติมากรรมด้วยร่างกายของตนและให้คนอื่นเดาและให้อภิปรายถึงนัยสำคัญของประติมากรรมดังกล่าว

การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการ

หลังจากที่มีการพิจารณาหัวข้อต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งผ่านทางข้อมูลเพื่อการตั้งปัญหาแล้ว
ตอนนี้ท่านสามารถใช้ตารางด้านล่างเพื่อจัดลำดับความสำคัญของหัวข้อต่าง ๆ
ที่แต่ละกลุ่มสามารถแก้ไขด้วยศักยภาพและทรัพยากรของตน

ลำดับที่	รายการตามลำดับ ความสำคัญ	ทำไมหัวข้อนี้จึงสำคัญ?	อะไรคือสิ่งที่เราต้องทำ?	เรามีความสามารถและทรัพยากร อะไรบ้างเพื่อจะทำสิ่งนี้?
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				

ต้นไม้ปัญหา

เมื่อกลุ่มจัดลำดับประเด็นสำคัญหนึ่งประเด็นที่เขาคิดว่าตนสามารถแก้ไขได้เรียบร้อยแล้ว บางครั้งอาจเป็นแนวคิดที่ดีที่จะมองดูประเด็นดังกล่าวอีกครั้งหนึ่งอย่างลึกซึ้ง สิ่งนี้จะช่วยให้เขาคิดถึงแนวทางในการตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าวของชุมชน วิธีการหนึ่งในการทำสิ่งนี้คือการใช้ต้นไม้ปัญหา ซึ่งจะช่วยให้เห็นภาพของอาการและรากเหง้าของประเด็นที่เจาะจงดังกล่าวอย่างชัดเจน

วิธีทำต้นไม้ปัญหา

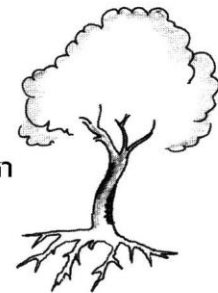
วาดภาพต้นไม้ขนาดใหญ่ ตกลงกันว่าปัญหาใหญ่คืออะไรและเขียนปัญหานั้นไว้ที่ลำต้นของต้นไม้ อันดับแรกให้บอกอาการต่าง ๆ ของปัญหานั้นและเขียนอาการเหล่านั้นไว้ที่ใบและกิ่งของต้นไม้ ใช้การ์ดหรือกระดาษที่ตัดออกเป็นชิ้น ๆ จากนั้นค้นหารากเหง้าต่าง ๆ ของปัญหาและเขียนสิ่งเหล่านั้นไว้ที่รากของต้นไม้ โดยใช้การ์ดหรือกระดาษที่ตัดออกเป็นชิ้น ๆ อีกครั้งหนึ่ง หนุนใจ ให้มีการอภิปรายพร้อมกับให้ความมั่นใจกับผู้อื่นว่าเราสามารถเคลื่อนย้ายแผ่นกระดาษเหล่านั้นได้ วาดภาพต้นไม้ให้อยู่ในลักษณะดังตรงเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างรากเหง้าและอาการต่าง ๆ

การค้นหารากเหง้าด้วยวิธีตั้งคำถามว่า "แต่เพราะอะไร"

เมื่อมองหารากเหง้าของปัญหา วิธีการที่ดีที่สุดคือการตั้งชุดคำถามที่ถามว่า "แต่เพราะอะไร" นี่เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ดีซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายอย่างกว้างขวาง กิจกรรมนี้จะช่วยยกระดับการตระหนักรู้ภายในชุมชนได้เป็นอย่างดี ท่านเริ่มกิจกรรมนี้ด้วยการถามปัญหาที่กลุ่มได้ค้นพบในช่วงการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นท่านถามคนเหล่านั้นว่าทำไมจึงมีปัญหานี้และท่านจะถามเขาว่า "แต่เพราะอะไร" ในทุกคำตอบที่คนเหล่านั้นให้กับท่าน ท่านถามเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าท่านจะบรรลุถึงรากเหง้าของปัญหานั้น

อาการ

ปัญหา

รากเหง้า

การค้นหารากเหง้าด้วยวิธีตั้งคำถามว่า "เพราะอะไร"

เมื่อมองหารากเหง้าของปัญหา วิธีการที่ดีที่สุดคือการตั้งชุดคำถามที่ถามว่า "เพราะอะไร"

นี่เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ดีซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายอย่างกว้างขวาง

กิจกรรมนี้จะช่วยยกระดับการตระหนักรู้ภายในชุมชนได้เป็นอย่างดี

ท่านเริ่มกิจกรรมนี้ด้วยการถามปัญหาที่กลุ่มได้ค้นพบในช่วงการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นท่านถามคนเหล่านั้นว่าทำไมจึงมีปัญหานี้และท่านจะถามเขาว่า "เพราะอะไร" ในทุกคำตอบที่คนเหล่านั้นให้กับท่าน ท่านถามเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าท่านจะบรรลุถึงรากเหง้าของปัญหานั้น

นี่คือตัวอย่างของวิธีตั้งคำถามว่า "เพราะอะไร"

ผู้คนล้มป่วย

เพราะอะไร?

น้ำสกปรก

เพราะอะไร?

เราไม่มีการป้องกันแหล่งน้ำ

เพราะอะไร?

เราไม่มีเงินจ่ายสำหรับการป้องกันแหล่งน้ำ

เพราะอะไร?

ชุมชนไม่มีระบบที่ดีพอที่จะรวบรวมเงินสำหรับการป้องกันแหล่งน้ำ

เพราะอะไร?

ชุมชนไม่มีผู้นำหรือนิมิตสำหรับเรื่องนี้

เพราะอะไร?

ไม่มีใครเห็นว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาใหญ่

การค้นหาอาการด้วยวิธีตั้งคำถามว่า "แล้วเป็นไง"

เราสามารถใช่วิธีการคล้ายกันเมื่อมองหาอาการหรือผลกระทบของปัญหา แต่ท่านจะถามถึงอาการของปัญหาแทนที่จะถามถึงรากเหง้าและในทุกคำตอบที่ท่านได้รับท่านจะคนเหล่านั้นกลับไปว่า "แล้วเป็นไง"

นี่คือตัวอย่างของวิธีตั้งคำถามว่า "แล้วเป็นไง"

ผู้คนล้มป่วย

แล้วเป็นไง?

เขาไม่สามารถทำงาน

แล้วเป็นไง?

เขามีรายได้ลดลง

แล้วเป็นไง?

เขาไม่มีเงินจ่ายค่ารักษา

แล้วเป็นไง?

เขาป่วยหนัก

ตัวอย่างของต้นไม้ปัญหา

อาการต่าง ๆ :

ปัญหา:
ขาดแคลนน้ำที่ปลอดภัย

รากเหง้า:

สิ่งที่คาดหวังเอาไว้ในช่วงท้ายของขั้นตอนนี้

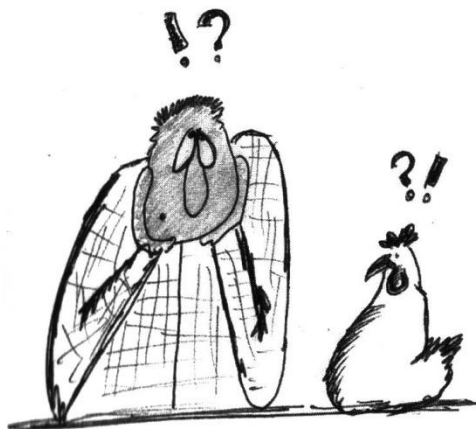
- ความเข้าใจที่ตรงกันของทีมเรื่องปัญหาความต้องการต่าง ๆ ที่ถูกจัดลำดับความสำคัญเอาไว้ อย่างชัดเจนและความรู้สึกการเป็นเจ้าของปัญหาความต้องการเหล่านั้นของทีมงาน
- ความสำนึกในเรื่องความสับสนผิดพลาดต่อสภาพที่เป็นอยู่ของสิ่งต่าง ๆ และปัญหาความต้องการที่จะต้องจัดการดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลง
- ความเป็นเอกภาพในเรื่องความต้องการและลำดับความสำคัญต่าง ๆ ที่ค้นพบในชุมชน

การไตร่ตรอง (ความคิดเห็น)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อใคร่ครวญถึงสิ่งที่คริสตจักรและชุมชนได้เรียนรู้จากขั้นตอนนี้

1. อะไรจะใช้ได้ผลที่สุด?
2. อะไรคือสิ่งที่ทำลายที่สุด?
3. ในอีกสถานการณ์หนึ่งคนเหล่านี้จะดำเนินการเรื่องนี้ให้แตกต่างออกไปในคราวหน้า?

5

การวางแผน และลงมือปฏิบัติ

คำนำ

ขั้นตอนนี้เป็นการช่วยกลุ่มให้คิดถึงการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง การฟันถึงแนวคิดต่าง ๆ เพื่อพูดถึงความผันเหล่านั้นและเปลี่ยนความผันดังกล่าวให้กลายเป็นแผนการทำงานภาคปฏิบัติ

สร้างความฝัน

เมื่อกลุ่มจัดลำดับความสำคัญของความต้องการของตนเสร็จแล้ว จากนั้นเป็นโอกาสดีที่จะหนุนใจให้กลุ่มใช้เวลาเพื่อฝันถึงสถานการณ์ในอุดมคติในอนาคต การใคร่ครวญถึงบทบาทของความฝันโดยใช้เหตุการณ์สำคัญในพระคัมภีร์นั้นมีประโยชน์มากถ้าเป็นการทำงานกับกลุ่มของคริสตจักร และยังชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นของการมีความฝันหรือนิมิตเพื่อชี้นำกลุ่มด้วยเช่นกัน

จัดเวลาให้แต่ละคนในกลุ่มสักสองสามชั่วโมงหรือแม้กระทั่งหนึ่งวันเพื่อฝันถึงอนาคต คำถามสำคัญที่จะถามได้แก่ "อะไรคือความฝันของเขาสำหรับอนาคตของครอบครัวและชุมชนของตน"

จากนั้นให้คนเหล่านั้นมาอยู่ร่วมกันเพื่อแบ่งปันความฝันของตนและใช้คำถามต่อไปนี้เพื่ออภิปรายถึงความฝันเหล่านั้น:

1. อะไรคือหัวข้อทั่วไปของความฝันเหล่านั้น?
2. ความฝันเหล่านั้นบอกอะไรกับเราเกี่ยวกับประเภทของการเปลี่ยนแปลงที่เราหวังไว้?
3. ความฝันเหล่านั้นพูดถึงความต้องการบางด้านที่เราค้นพบอย่างไรบ้าง?
4. เราสามารถจัดกลุ่มความฝันเหล่านั้นตามระยะเวลา (เช่น ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว) ได้หรือไม่?
5. ความฝันใดบ้างที่สมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มมีความกระตือรือร้นมากเป็นพิเศษ?

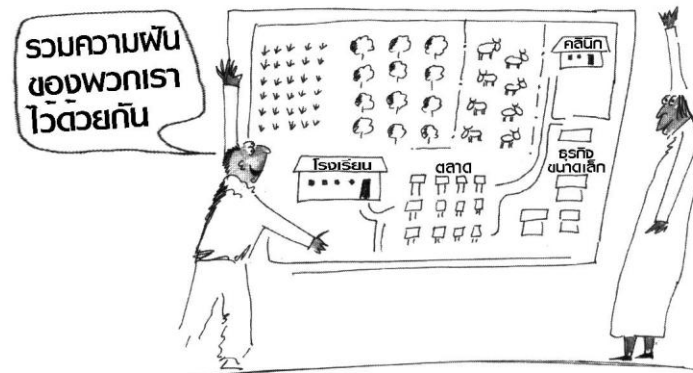
สานพินถึงสิ้นเข้าด้วยกัน

หลังจากที่ทุกคนแบ่งปันความฝันของตนแล้ว ท่านสามารถหุ้ใจให้คนเหล่านั้น
วาดความฝันของตนและนำฝันเหล่านั้นมาใส่ไว้ในกระดานแผ่นใหญ่หรือผ้าผืนใหญ่
นี่เป็นกิจกรรมที่ดีเพราะสิ่งนี้ยืนยันถึงความฝันของทุกคนและเป็นการเริ่มต้น
ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการของกลุ่มสำหรับอนาคต

ความฝันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสร้างแรงบันดาลใจและการเติมพลังให้กับกลุ่ม
เกี่ยวกับศักยภาพของเขาที่จะกำหนดอนาคตและนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก
และการมีชีวิตที่ดีขึ้น

"ก็ใด ๆ ก็ไม่มีผิด ประชานก็พิพาก"

สุภาษิต 29:18

กิจกรรม ก่อไฟ

จุดประสงค์

ท่านสามารถสรุปหัวข้อเรื่องความฝันด้วยกิจกรรมนี้เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมคิดถึงความหมายของการทำงานร่วมกันเพื่อทำให้ความฝันของเขาคงอยู่ตลอดไป

คำแนะนำอย่างเป็นขั้นตอน:

1. หลังจากหัวข้อเรื่องความฝัน ท่านอาจพูดบางอย่างในทำนองว่า "เราสามารถก่อกองไฟให้ลูกโซนอยู่สักสองนาทีกี่ในที่แห่งนี้ได้หรือไม่?"
2. ครั้งแรกจะมีความสับสนและผู้คนจะคิดว่าท่านพูดจริงหรือพูดเล่น จากนั้นบางคนจะออกไปเก็บฟืน หาไม้ขีดไฟ และก้อนหินสำหรับทำก่อนแล้ว ไฟถูกจุดขึ้นอย่างรวดเร็วและลูกไม้เป็นอยู่อย่างดีอยู่สองสามนาที จากนั้นดูเหมือนว่าเปลวไฟค่อย ๆ จะดับมอดลงไปเว้นแต่จะมีบางคนใส่ฟืนเพิ่มเข้าไปอีก
3. เริ่มต้นการอภิปรายแบบเปิดกว้างโดยใช้ตัวอย่างเชิงปฏิบัตินี้เพื่อค้นหาว่าเราสามารถเรียนรู้อะไรจากตัวอย่างนี้

การอภิปราย:

1. น้ำมันที่ใช้จุดไฟมาจากไหน?
2. ใครทำอะไรบ้างเพื่อให้เปลวไฟลุกโชนอยู่เสมอ?
3. เมื่อไฟลุกแล้ว เปลวไฟนั้นลุกอยู่อย่างต่อเนื่องได้อย่างไร?
4. กิจกรรมนี้สอนอะไรแก่เราเกี่ยวกับการรักษาความผันให้คงอยู่ตลอดไปเวลาในชุมชนของเรา?

ทำความเข้าใจเป็นจริง (ลงมือทำ)

เมื่อท่านได้ค้นถึงสิ่งที่ท่านอยากจะทำแล้ว ก้าวต่อไปคือการเปลี่ยนความฝันของท่านให้เป็นการกระทำภาคปฏิบัติ สิ่งนี้หมายถึงการอยู่กับความเป็นจริงเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านสามารถบรรลุความสำเร็จด้วยสิ่งที่มีอยู่และการวางแผนว่าทุกคนสามารถทำตาม ส่วนสำคัญของแผนการนี้คือการกำหนดว่าใครบ้างจะมีส่วนเกี่ยวข้อง เขาจะทำสิ่งใด และจะอย่างไร ใช้กิจกรรม "รถเมลล์เล็ก" ที่อธิบายไว้ในหน้าต่อไป เพื่อช่วยท่านในการวางแผน

กิจกรรม "รถเมล์เล็ก"

จุดประสงค์

กิจกรรมนี้จะช่วยคริสตจักรหรือกลุ่มในการวางแผนโครงการด้วยวิธีการที่ทุกคนสามารถเข้าใจและจดจำได้ ถ้าเป็นไปได้ให้พยายามที่จะขอให้บางคนวาดภาพรถบัสที่คล้ายคลึงกับภาพวาดด้านล่างและนำภาพนี้ไปแสดงไว้ในจุดที่ทุกคนสามารถมองเห็น จากนั้นให้อภิปรายคำถามที่ล้อมรอบภาพวาดนี้

ตัวอย่างกิจกรรม "รทมส์เล็ก"

เราอยากทำอะไร?

- ปกป้องบ่อน้ำพุตามธรรมชาติของเราเพื่อบ่อนี้จะให้น้ำสะอาดกับเรา

เราจะทำได้อย่างไร?

- เรียกประชุมเพื่อวางแผนในสิ่งที่เราจะทำ
- หาทุนสำหรับปูนซีเมนต์
- รวบรวมวัสดุเพื่อสร้างที่ปกป้องบ่อน้ำพุ
- สร้างรั้วกันไม่ให้สัตว์เข้าไป

เรามีทรัพยากรอะไรบ้าง?

- หินและทราย
- เงินจำนวนเล็กน้อย
- ผู้คนที่สามารถทำงานนี้

ใครบ้างที่เราต้องการให้มาร่วมงาน?

- ผู้นำคริสตจักร
- คนในคริสตจักร
- ผู้นำชุมชน
- เจ้าของปศุสัตว์

สิ่งที่จะกังวลถึงเราจะมีอะไรบ้าง?

- ทุกคนยุ่งเกินกว่าที่จะให้เวลาได้
- ไม่มีคำแนะนำทางเทคนิคที่เพียงพอ

อุปสรรคของเรามีอะไรบ้าง?

- ฝนตกหนัก
- ความขัดแย้งภายในกลุ่ม
- ปัญหากับผู้เลี้ยงปศุสัตว์ที่ยังไม่ได้แก้ไข

เรารู้ได้อย่างไรว่าเรามาถูกทิศทาง?

- บ่อน้ำพุให้น้ำสะอาดแก่เราและโรคที่มากับน้ำลดลง
- สัตว์ถูกกันออกไป
- ความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มและความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เลี้ยงปศุสัตว์

กิจกรรม

"รถเมลล์เล็ก" (ต่อ)

คำแนะนำสำหรับการวางแผน

1. จงมีความชัดเจนเกี่ยวกับปัญหาที่ท่านกำลังมุ่งแก้ไข
2. ให้ตรวจสอบดูว่ากลุ่มที่ท่านร่วมทำงานด้วยนั้นมีทักษะ ประสบการณ์ และความรู้เพียงพอที่จะทำโครงการที่เขาเลือกนี้หรือไม่ ถ้าเขาไม่มี ให้อภิปรายร่วมกันว่าเขาจะหาความช่วยเหลือเพิ่มจากที่ไหน
3. เมื่อใช้กิจกรรม "รถเมลล์เล็ก" ให้เชิญชวนทุกคนเข้ามีส่วนร่วมในการตอบคำถามต่าง ๆ
4. ถ้ากลุ่มมีขนาดใหญ่มาก ให้แบ่งออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สักสี่ถึงห้ากลุ่ม เพื่อให้เขาอภิปรายคำถาม

แผนการดำเนินงาน

เมื่อท่านทำกิจกรรม "รถเมลล์เล็ก" เสร็จแล้ว ให้ใช้ตารางต่อไปนี้เพื่อทำแผนการดำเนินงาน ซึ่งท่านสามารถแบ่งปันกับคนทั้งคริสตจักร

แพน	รายละเอียด
เราอยากทำอะไร?	
เราจะทำสิ่งนั้นได้อย่างไร?	
ใครบ้างที่เราต้องการให้มาร่วมงาน?	
เรามีทรัพยากรอะไรบ้าง?	
สิ่งที่จะถ่วงรั้งเราไว้มีอะไรบ้าง? (ไม่ให้เราเริ่มต้นโครงการ)	
อุปสรรคของเรามีอะไรบ้าง? (เมื่อเราเริ่มต้นโครงการแล้ว)	
เรารู้ได้อย่างไรว่าเรามาถูกทิศทาง?	

ปฏิทินการวางแผน

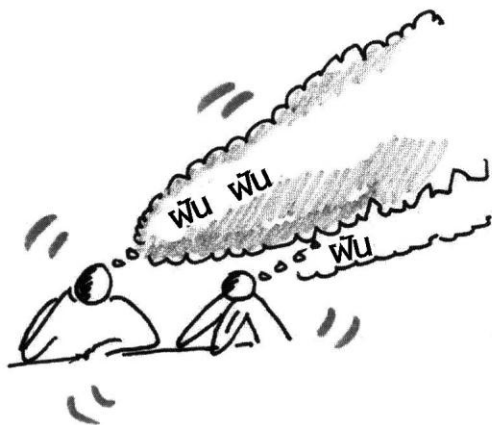
หลังจากที่กลุ่มตัดสินใจทำโครงการหนึ่ง ต่อจากนั้นเขาต้องวางแผนกิจกรรมทุกอย่าง เพื่อให้โครงการดังกล่าวเกิดขึ้นและตัดสินใจว่าใครจะทำอะไร แผนภูมิต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของสิ่งที่กลุ่มควรทำ สำหรับการวางแผนทำสวนปลูกผักของชุมชน

กิจกรรม	เดือน										ใคร?
	มค.	กพ.	มีค.	เมย.	พค.	มิย.	กค.	สค.	กย.		
ระดมสมาชิก	XXX										~~~~~
ชุดสวนชุมชน			XXX								~~~~~
สร้างรั้ว		XXX									~~~~~
ปลูกผัก			XXX								~~~~~
กำจัดวัชพืช				X	X	X					~~~~~
เก็บเกี่ยว						XXX	XX	XXX			~~~~~
การตลาด			X		X			X	X		~~~~~
กรฟีกอบรม	X		X		X	X		X	X		~~~~~

สิ่งที่คาดหวังเอาไว้ในช่วงท้ายของขั้นตอนนี้

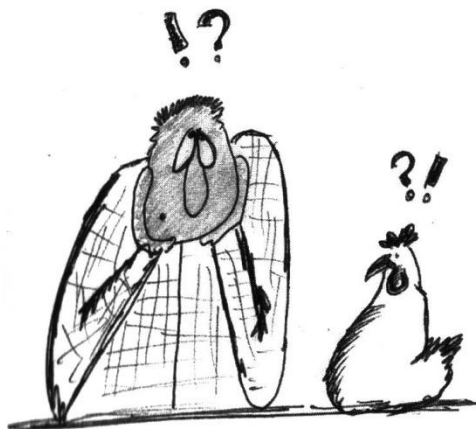
- บันทึกภาพของอนาคตไว้อย่างชัดเจน
- การค้นพบหัวข้อทั่วไป
- การมีส่วนร่วมของทุกคนในการแบ่งปันความฝัน
- การร่วมกันจัดทำแผนการดำเนินงาน
- การมอบหมายบทบาทและความรับผิดชอบสำหรับแผนการดำเนินงานแต่ละอย่าง
- ผู้คนตื่นเต้นและรู้สึกมีความหวัง
- ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างผู้คนในคริสตจักรและในชุมชนเกี่ยวกับโครงการ

การไตร่ตรอง (ความคิดเห็น)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อใคร่ครวญถึงสิ่งที่คริสตจักรและชุมชนได้เรียนรู้จากขั้นตอนนี้

1. อะไรใช้ได้ผลที่สุด?
2. อะไรคือสิ่งที่ทำลายที่สุด?
3. ในอีกสถานการณ์หนึ่งคนเหล่านี้จะดำเนินการเรื่องนี้อย่างไรที่แตกต่างออกไป?

6

การวัดประสิทธิภาพ การทำงาน

คำนำ

การวัดประสิทธิภาพจะมองไปที่ข้อมูลทั้งหมดซึ่งจะช่วยให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในชุมชนหรือไม่และท่านมีส่วนร่วมอะไรบ้าง การวัดประสิทธิภาพจะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้ลองความสำเร็จของตนและเรียนรู้จากประสบการณ์ของการทำงานร่วมกัน การวัดประสิทธิภาพยังเปิดโอกาสให้มีการปรับปรุงโครงการนี้และโครงการในอนาคตและจะช่วยโครงการให้รับผิดชอบต่อผู้คนที่โครงการมุ่งเข้าไปรับใช้อย่างต่อเนื่องเช่นกัน

ในการวัดประสิทธิภาพนั้นคริสตจักรและชุมชนต้องพิจารณาคำถามต่อไปนี้ซึ่งจะชี้นำกระบวนการของการเก็บข้อมูลและการเลือกเครื่องมือตามที่อธิบายไว้ในขั้นตอนนี้:

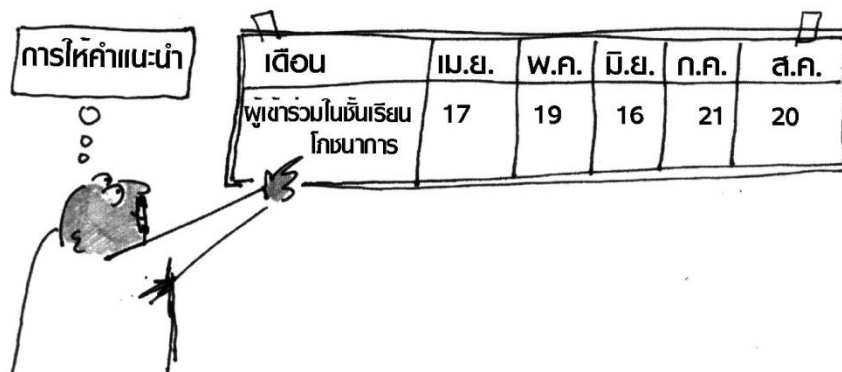
1. เรากำลังทำหรือเราได้ทำในสิ่งที่เราพูดว่าเราจะทำหรือไม่?
2. เรากำลังสร้างความแตกต่างอยู่หรือไม่?
3. เรามีส่วนร่วมอะไรต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น?
4. เราสามารถใช้ทักษะและทรัพยากรของเราให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นหรือไม่?

ขั้นตอน 10 ขึ้นในการวัดประสิทธิภาพของโครงการ

1. มีความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประเด็นที่โครงการกำลังมุ่งแก้ไข ควรมีการบันทึกความเข้าใจนี้ลงไป และควรเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินความต้องการครั้งแรกที่ดำเนินการโดยครอบครัวและสมาชิกของชุมชน อาจรวมตัวอย่างของต้นไม้มั้ปัญหาเอาไว้ด้วย (ดูหน้า 87)
2. ดูแผนการดั้งเดิมสำหรับโครงการนี้ซึ่งควรจะคล้ายคลึงกับตัวอย่างของ "รถเมลล์เล็ก" ตามที่แสดงไว้ก่อนหน้านี้ (ดูหน้า 99) จำไว้ว่าการประเมินผลไม่ใช่ความคิดที่เกิดขึ้นภายหลัง แต่การประเมินเป็นสิ่งที่ต้องคิดถึงตลอดชีวิตของโครงการ
3. สิ่งสำคัญคือต้องมีข้อมูลบางอย่างที่ได้รับการตรวจสอบเกี่ยวกับชีวิตของโครงการ ข้อมูลนี้อาจประกอบไปด้วย:
 - การลงทะเบียนผู้คนที่เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการหรือการอบรมในช่วงเวลา 6 เดือน
 - สัดส่วนของผู้ชายและผู้หญิงที่เข้าร่วม
 - จำนวนสวนผักที่เกิดขึ้นเป็นรายเดือนในช่วงเวลา 6 เดือน
 - จำนวนของผลผลิตที่เก็บรวบรวมไว้
 - เงินรายได้จากการขายผลผลิตเหล่านั้น
 - น้ำหนักของผลผลิตที่เก็บเกี่ยวเพิ่มขึ้น
 - อาการเจ็บป่วยด้วยโรคที่มากับน้ำลดลงของ
 - ตัวอย่างการลดลงของผู้ป่วยเป็นไขมาลาเรีย

4. ตัดสินใจเลือกเครื่องมือบางอย่างเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลว่าผู้รับผลประโยชน์มีประสบการณ์อะไรกับโครงการนี้บ้าง เครื่องมือต่าง ๆ ที่ได้รับการแนะนำปรากฏอยู่ในหน้าถัดไป
5. ต้องเก็บรวบรวมทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อให้มีภาพแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในโครงการอย่างครบถ้วน
6. เมื่อมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว ให้เปรียบเทียบข้อมูลนั้นกับแผนการดั้งเดิมและดูว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่

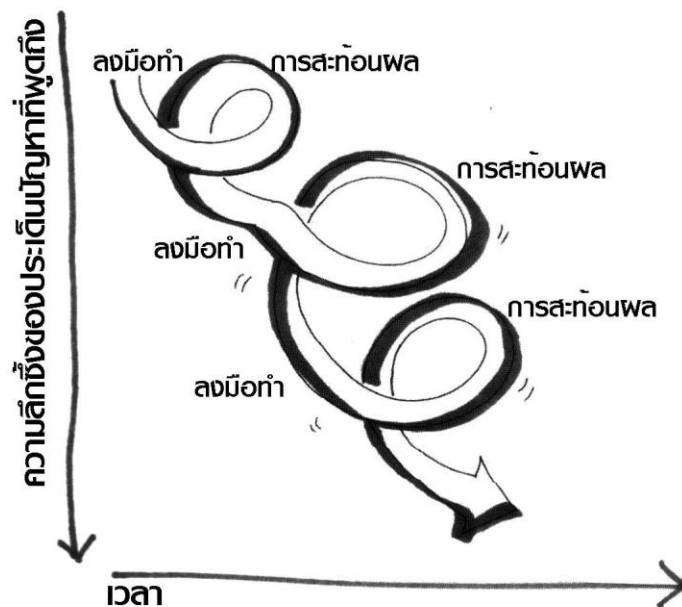

7. แบ่งปันข้อสรุปเบื้องต้นกับผู้รับผลประโยชน์เพื่อตรวจสอบดูว่าข้อสรุปเหล่านั้นบ่งบอกถึงประสบการณ์ของผู้คนอย่างแท้จริงหรือไม่ ใช้โอกาสนี้เพื่อพิจารณาถึงอิทธิพลอย่างอื่นที่อาจมีส่วนสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้า
8. เขียนผลที่ได้รับไว้ในรูปของรายงานที่อ่านง่าย (ตามที่แนะนำไว้ในช่วงท้ายของขั้นตอนนี้)
9. ประเด็นสำคัญของการเรียนรู้จากการประเมินผลควรนำมาอภิปรายและนำไปประยุกต์ใช้กับโครงการใหม่ที่จะเกิดขึ้น
10. ค้นหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อฉลองความสำเร็จและจุดเด่นของโครงการนี้

การเรียนรู้เพื่อนาคต

"คาวาห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน) ควรหนุนใจให้ใช้วงจรการกระทำ และการแสดงผลแบบซ้ำแล้วซ้ำอีก เมื่อเวลาผ่านไปวงจรนี้จะช่วยให้คริสตจักรและชุมชนมีความมั่นใจ ในการพูดถึงประเด็นต่าง ๆ ที่มีความลึกซึ้งและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่น ประเด็นเรื่องเชื้อเอชไอวี/โรคเอดส์ การปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณีที่ไม่เป็นประโยชน์ และความไม่ยุติธรรม เป็นต้น

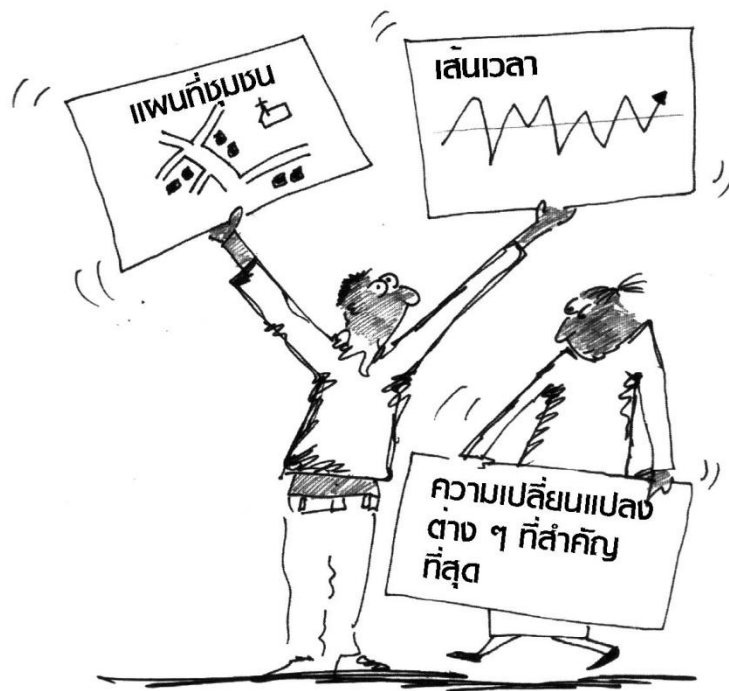
เครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูล

ในหน้าต่าง ๆ ต่อไปนี้จะมีเครื่องมือเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณจำนวนมากซึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อการเก็บข้อมูลว่าโครงการได้สร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง การใช้เครื่องมือต่าง ๆ อย่างหลากหลายเป็นแนวคิดที่ดี แทนที่จะอาศัยเครื่องมือเพียงอันเดียว

เครื่องมือเชิงคุณภาพ

สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึก ทำที แรงจูงใจ พฤติกรรม หรือประสบการณ์ของผู้คน

เครื่องมือเหล่านี้มุ่งให้ความสำคัญกับความประทับใจของผู้คนและส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับการทำให้เห็นภาพข้อมูลของเขา

กิจกรรม

เรื่องราวของการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่สุด

จุดประสงค์

นี่เป็นวิธีการรวบรวมเรื่องราวจากกลุ่มเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เรามองเห็นอันเป็นผลมาจากโครงการวิธีนี้เปิดโอกาสให้ทุกคนแบ่งปันเรื่องราวและจากนั้นทำงานร่วมกันเพื่อจัดลำดับความสำคัญของชุดเรื่องราวที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในภาพรวมที่เกิดขึ้น

คำแนะนำอย่างเป็นขั้นตอน:

1. เชิญชวนกลุ่มให้แบ่งปันเรื่องราวของตนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เรามองเห็นและประสบการณ์ของตนเอง
หนุนใจให้คนเหล่านั้นแบ่งปันสิ่งที่เขาคิดว่าเป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลง
2. เชิญชวนทุกคนให้ตั้งชื่อเรื่องราวของตนและบอกให้รู้ว่าเพราะเหตุใดเรื่องราวนั้นจึงสำคัญ
และเขียนสิ่งนี้ลงบนบัตรคำที่ทุกคนสามารถมองเห็น
3. ติดบัตรคำทุกแผ่นไว้บนกำแพงและแบ่งกลุ่มการ์ดเหล่านั้นตามหัวข้อ
จากนั้นเชิญชวนทุกคนให้จัดอันดับความสำคัญ 5 เรื่องแรกที่แสดงให้เห็น
ถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ดีที่สุด

ขั้นที่ 1

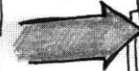
เรื่องราวต่าง ๆ

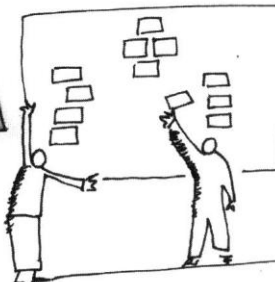
ขั้นที่ 2

ชื่อเรื่อง

หัวข้อเรื่อง:
ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ?

ขั้นที่ 3

กิจกรรม

เรื่องราวของการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่สุด (ต่อ)

คำแนะนำ:

1. ต้องแน่ใจว่าทุกคนมีเวลาเท่ากันที่จะแบ่งปันเรื่องราวของตน
2. หลังจากเขาแบ่งปันเรื่องราวของตนแล้ว ให้สรุปประเด็นสำคัญ
3. ให้เวลาอย่างเพียงพอเพื่ออภิปรายว่าเพราะเหตุใดเรื่องราวนั้นจึงสำคัญ
4. สำหรับกลุ่มที่มีปัญหาเรื่องการอ่านออกเขียนได้ การให้คนเหล่านั้นวาดภาพเรื่องราวของตน และบันทึกความสำคัญของเรื่องราวแต่ละเรื่องด้วยสัญลักษณ์อาจเป็นวิธีการที่ดีที่สุด

ตัวอย่างของเรื่องราวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

ขั้นที่ 1

ขั้นที่ 2

ขั้นที่ 3

กิจกรรม

เส้นเวลา

จุดประสงค์

จุดประสงค์ของเครื่องมือนี้ก็เพื่อทบทวนโครงการจากจุดเริ่มต้นและเพื่อบันทึกจุดเด่นและจุดด้อยรวมทั้งความสำเร็จของโครงการดังกล่าว เครื่องมือนี้ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงท่านต้องใช้กระดาษแผ่นใหญ่ติดเข้าด้วยกันให้เป็นกระดาษยาวแผ่นหนึ่งและใช้ปากกาเส้นใหญ่

คำแนะนำอย่างเป็นขั้นตอน:

1. กางกระดาษแผ่นใหญ่ไว้บนโต๊ะหรือบนพื้นและอธิบายว่าปลายกระดาษด้านหนึ่งแสดงถึงจุดเริ่มต้นของโครงการ
2. กลุ่มลากเส้นจากจุดนี้ไปจนถึงเวลาปัจจุบัน ในการวาดเส้นดังกล่าวเราต้องใส่เครื่องหมายเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ของช่วงเวลานั้นทั้งในแง่บวกและแง่ลบ
3. หนูนใจให้กลุ่มวาดภาพหรือติดรูปภาพเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของประสบการณ์ในแง่บวกและแง่ลบ
4. เมื่อลากเส้นเสร็จแล้ว หนูนใจให้กลุ่มอภิปรายถึงสิ่งที่มีส่วนทำให้เกิดประสบการณ์ในแง่บวกและแง่ลบ ขอให้คนเหล่านั้นพูดถึงสิ่งที่เขาได้เรียนรู้และสิ่งที่เขาจะทำต่างออกไปในโครงการหน้า เราสามารถแยกเส้นเวลาของคริสตจักรและของชุมชนออกจากกันหรือสามารถรวมเข้าด้วยกัน ช่วงท้ายของการอภิปรายเป็นโอกาสดีที่จะเชิญชวนให้มีการอธิษฐานและการใคร่ครวญถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงทำ

ตัวอย่างของเส้นเวลา

กิจกรรม

การกำาเพนที่ชุมชน

จุดประสงค์

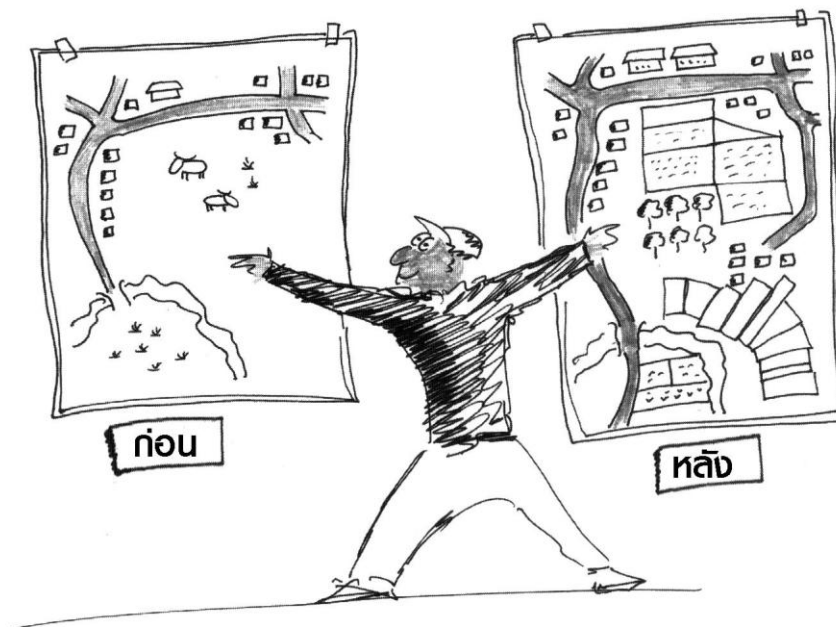
จุดประสงค์ของเครื่องมือนี้ก็เพื่อกันหาการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชุมชน
เครื่องมือนี้ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

ท่านต้องใช้กระดาษแผ่นใหญ่และปากกาเส้นใหญ่

คำแนะนำอย่างเป็นขั้นตอน:

1. แบ่งผู้เข้าร่วมออกเป็นกลุ่มละ 7 หรือ 8 คน
2. มอบกระดาษแผ่นใหญ่ให้แต่ละกลุ่มและขอให้คนในกลุ่มทำแผนภูมิของพื้นที่โดยทำ
เครื่องหมายถนนและสถานที่สำคัญ
3. ขอให้กลุ่มต่าง ๆ ระดมความคิดเห็นว่าอะไรคือการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพื้นที่นับ
ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการและวาดภาพการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นบนแผนที่
อภิปรายว่าการเปลี่ยนแปลงใดเป็นผลของกระบวนการ
4. จากนั้นแต่ละกลุ่มมีเสียงเพื่อจะกำหนดว่าสิ่งใดที่เขาคิดว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
5. ขอให้แต่ละกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับมาและบันทึกผลเหล่านั้นลงในแผนที่ของตน
6. ถ้าเป็นไปได้ หนุนใจให้ทั้งกลุ่มวาดแผนที่หนึ่งอันซึ่งสรุปข้อมูลย้อนกลับจากแผนที่อื่น ๆ

ตัวอย่างของการทำแผนที่ชุมชน

กิจกรรม

การวิเคราะห์ตาราง

จุดประสงค์

จุดประสงค์ของเครื่องมือนี้ก็เพื่อทบทวนว่ากิจกรรมหรือโครงการดำเนินการไปอย่างไรและมีข้อพิจารณาใดบ้างที่เราต้องคิดถึงเพื่อจะทำให้กิจกรรมหรือโครงการดังกล่าวได้ผลดียิ่งขึ้นในอนาคต

คำแนะนำอย่างเป็นขั้นตอน:

1. แบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ การแบ่งกลุ่มตามบทบาทที่เขาทำในกระบวนการจะได้ผลดีที่สุด
2. ขอให้แต่ละกลุ่มวาดภาพของวิธีการขนส่งบางรูปแบบที่แสดงให้เห็นถึงความคิดของเขาว่าโครงการดังกล่าวดำเนินการไปอย่างไรบ้าง
3. มอบการ์ดหลักสีให้แต่ละกลุ่มที่มีป้ายข้อความว่า "จุดอ่อน" "จุดแข็ง" "โอกาส" และ "ข้อจำกัด" ให้คนเหล่านั้นระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการโดยเขียนความเห็นลงบนการ์ด
4. ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอภาพของวิธีการขนส่งที่เขาเลือกและการวิเคราะห์ตารางของเขากับทั้งกลุ่ม
5. ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายถึงหัวข้อทั่วไปและเขียนหัวข้อเหล่านั้นลงบนกระดานแผ่นใหญ่
6. อภิปรายว่าในระยะสั้นเราต้องดำเนินการอะไรบางอย่างเพื่อปรับปรุงโครงการ (ในช่วง 6 เดือนหน้า)
7. อภิปรายว่าในระยะยาวเราต้องดำเนินการอะไรบางอย่างเพื่อปรับปรุงโครงการ (ในช่วง 12-18 เดือนหน้า)
8. ตรวจสอบความสำเร็จที่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในการทำกิจกรรมนี้

ตัวอย่างของการวิเคราะห์ตารางสำหรับสวนปลูกพืชของชุมชน

จุดแข็ง • ดินดีจริง ๆ • เข้าถึงแหล่งน้ำได้อย่างต่อเนื่อง • สมาชิกมีแรงจูงใจ • มีแหล่งเมล็ดพันธุ์ผักที่ดี • 70% ของสมาชิกเริ่มใช้โภชนาการที่ดีเพื่อเป็นประโยชน์กับครอบครัว	จุดอ่อน • ผืนดินไม่เพียงพอสำหรับสมาชิกใหม่ • ขาดการประสานงานที่ดีในคณะกรรมการบริหาร
โอกาส • มีสมาชิกใหม่หลายคนรอเข้าร่วม • สถานพยาบาลในพื้นที่ต้องการใช้สวนเป็นศูนย์การสอนสำหรับครอบครัวที่มีปัญหาโภชนาการ • หมู่บ้านอื่นกำลังรอเรียนรู้วิธีการที่ใช้เพื่อเขาจะสามารถทำสวนที่คล้ายคลึงกันในหมู่บ้านของตน	ข้อจำกัด • ลัทธิเลี้ยงในพื้นที่ข้ามรั้วเข้าไปในสวน • แหล่งน้ำเหือดแห้งเพราะโครงการของชุมชนอื่นแย่งกันใช้น้ำ • ความตึงเครียดเรื่องชนเผ่าระหว่างสมาชิก

เครื่องมือเชิงปริมาณ

เครื่องมือเหล่านี้เป็นวิธีการเก็บข้อมูลในรูปของตัวเลข เปอร์เซ็นต์ และสัดส่วน ยกตัวอย่าง โครงการอาจต้องการบันทึกว่าในแต่ละเดือนมีคนเข้าร่วมการอบรมกี่คนและสัดส่วนของผู้เข้าร่วมการอบรมที่เป็นผู้หญิงกี่คนเมื่อเทียบกับผู้ชาย อีกตัวอย่างหนึ่งอาจเป็นจำนวนตัวอย่างของเด็กที่ขาดโภชนาการและหวังว่าในช่วงการทำโครงการตัวเลขเหล่านี้จะลดลง แผนภูมินี้แสดงให้เห็นถึงการขาดแคลนโภชนาการลดลงในช่วงการทำโครงการตระหนักรู้เรื่องโภชนาการ

ข้อมูลนี้จะถูกเก็บรวบรวมจากสถานพยาบาลในพื้นที่หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขชุมชน การนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกันบนตารางตามที่ปรากฏให้เห็นในแผนภาพนี้จะช่วยสมาชิกของชุมชนตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่โครงการมุ่งทำให้เกิดขึ้นในชุมชนของตน

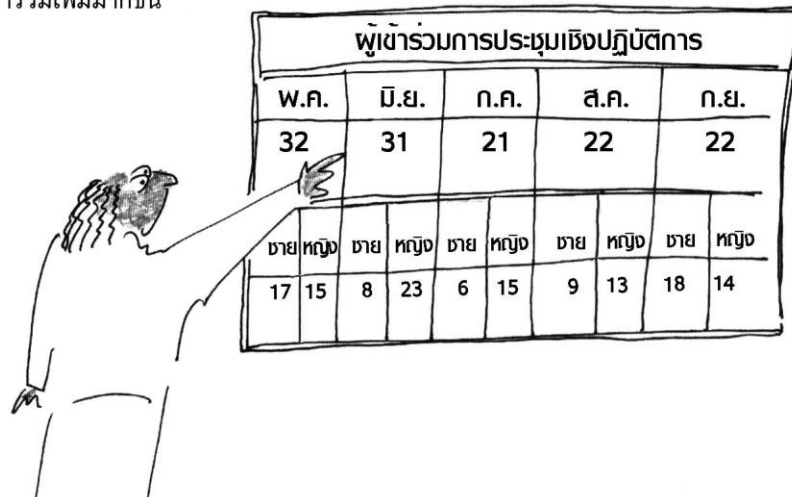

กรณีของการขาดโภชนาการก่อนมีโครงการ	กรณีของการขาดโภชนาการหลังมีโครงการ
หมู่บ้าน ก.35	หมู่บ้าน ก. 7
หมู่บ้าน ข.26	หมู่บ้าน ข. 3
หมู่บ้าน ค. 18	หมู่บ้าน ค. 5

ตารางอื่น ๆ อาจประกอบด้วยตัวเลขของการริเริ่มหรือโครงการขนาดเล็กที่ดำเนินการ
โดยครอบครัวในช่วงเวลาหนึ่ง

แผนภาพด้านล่างนี้แสดงให้เห็นถึงการเข้าร่วมในการประชุมเชิงปฏิบัติการใน
ช่วง 6 เดือนและสัดส่วนของผู้ชายและผู้หญิงที่เข้าร่วม การค้นพบว่าเพราะเหตุใด
ตัวเลขจึงลดลงในบางช่วงของปีและทำไมผู้หญิงจึงเข้าร่วมมากกว่าผู้ชายถือ
เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งเมื่อวิเคราะห์ตารางเหล่านี้

เมื่อเกิดความเข้าใจแล้ว ข้อมูลนี้สามารถช่วยในการวางแผนการฝึกอบรม
ในอนาคตซึ่งมุ่งปรับปรุงให้มีผู้เข้าร่วมเพิ่มมากขึ้น

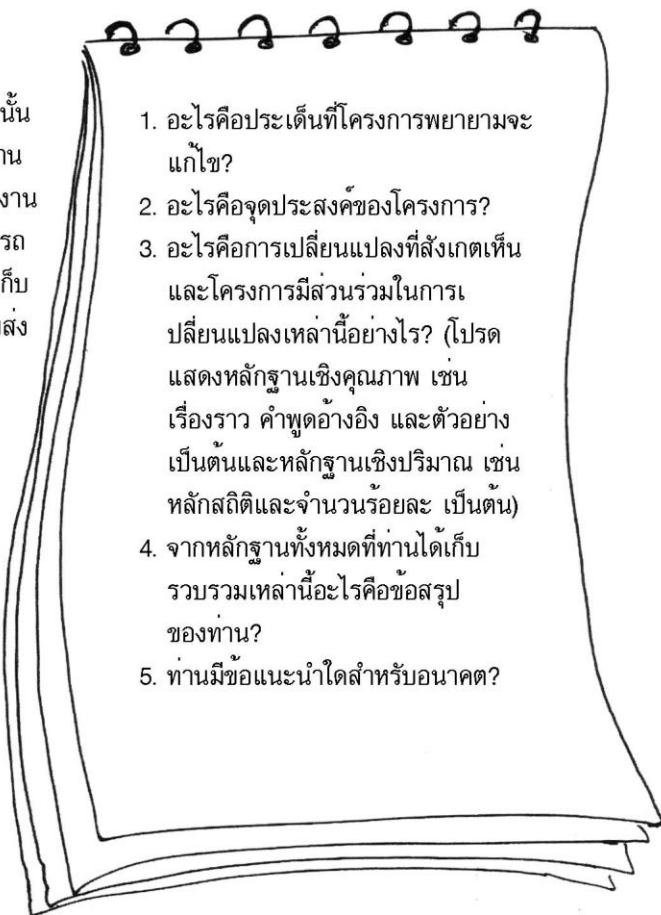

นำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลเข้าด้วยกัน

- ให้นำข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทั้งหมดเข้ามาในการประชุมกลุ่มและใส่ข้อมูลเหล่านั้นไว้บนกระดานแผ่นใหญ่เพื่อทุกคนจะสามารถมองเห็น
- อภิปรายเป็นกลุ่มถึงสิ่งที่ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านั้นแสดงให้เห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นผ่านทางโครงการ
- หนุ่ใจให้กลุ่มแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่เขาเห็นและได้ยินเกี่ยวกับสิ่งที่ค้นพบและให้เขาคิดถึงข้อสรุปสำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
- นี่เป็นโอกาสดีที่สมาชิกของกลุ่มจะเพิ่มเติมข้อมูลหรือมุมมองใหม่ซึ่งเขาอาจคิดไม่ถึงเข้าไปการจัดอันดับของการเปลี่ยนแปลงตามลำดับความสำคัญอาจเป็นสิ่งที่เหมาะสม
- จากผลของข้อสรุป กลุ่มควรให้คำแนะนำบางประการเกี่ยวกับวิธีการสานต่อโครงการในอนาคตและสิ่งที่ควรทำเพื่อปรับปรุงโครงการให้ดีขึ้น

การจัดทำรายงาน

หลังจากที่เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดและข้อมูลเหล่านั้นได้รับการทบทวนตรวจสอบจากชุมชนแล้ว ตอนนี้ท่านก็สามารถนำข้อมูลทั้งหมดเหล่านั้นมาจัดทำเป็นรายงานสิ่งที่แจกแจงไว้ด้านล่างนี้คือโครงสร้างซึ่งท่านสามารถนำไปใช้ในการเขียนรายงาน รายงานควรได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นบันทึกของชุมชนในสิ่งที่เกิดขึ้นพร้อมกับส่งให้หน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นเพื่อการรับรู้ข้อมูล

-
1. อะไรคือประเด็นที่โครงการพยายามจะแก้ไข?
 2. อะไรคือจุดประสงค์ของโครงการ?
 3. อะไรคือการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตเห็นและโครงการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นอย่างไร? (โปรดแสดงหลักฐานเชิงคุณภาพ เช่น เรื่องราว คำพูดอ้างอิง และตัวอย่าง เป็นต้นและหลักฐานเชิงปริมาณ เช่น หลักสถิติและจำนวนร้อยละ เป็นต้น)
 4. จากหลักฐานทั้งหมดที่ท่านได้เก็บรวบรวมเหล่านี้ อะไรคือข้อสรุปของท่าน?
 5. ท่านมีข้อเสนอแนะใดสำหรับอนาคต?

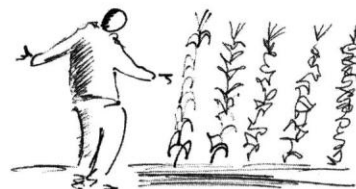
สิ่งที่คาดหวังเอาไว้ในช่วงท้ายของขั้นตอนนี้

สิ่งที่ระบุไว้ด้านล่างต่อไปนี้เป็นเปลี่ยนแปลงเชิงบวกบางประการที่ท่านอาจคาดหวังที่จะเห็นจากโครงการที่ท่านดำเนินการ

- พัฒนาการที่สำคัญในเรื่องการครองชีพและ/หรือรายได้
- พัฒนาการที่สำคัญในเรื่องสุขภาพและความอยู่ดีกินดีของทุกคนในครัว
- พัฒนาการที่สำคัญในเรื่องคุณภาพของการศึกษา
- พัฒนาการที่สำคัญในเรื่องการเข้าโรงเรียนของเด็ก
- พัฒนาการที่สำคัญในเรื่องน้ำและสุขอนามัย
- พัฒนาการที่สำคัญในเรื่องความมั่นคงด้านอาหารของครัวเรือน

ความเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกต่อไปนี้จะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนอันเป็นผลมาจากการที่คริสตจักรและชุมชนได้เข้าร่วมในกระบวนการของ "ควาห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน) ด้วยกัน

- ผู้คนตื่นตัวและเกิดความเข้มแข็งจากสิ่งที่เขาได้บรรลุผล
- ผู้คนมีความมั่นใจที่จะริเริ่มและรับการท้าทาย
- คริสตจักรและชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีอันเป็นผลมาจากโครงการ
- คริสตจักรได้รับการเสริมกำลังและการหนุนใจ

การไตร่ตรอง (ความคิดเห็น)

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อใคร่ครวญถึงสิ่งที่คริสตจักรและชุมชนได้เรียนรู้จากขั้นตอนนี้

1. อะไรใช้ได้ผลที่สุด?
2. อะไรคือสิ่งที่ท้าทายที่สุด?
3. ในอีกสถานการณ์หนึ่งคนเหล่านี้จะดำเนินการเรื่องนี้อย่างไรที่แตกต่างออกไป?

การศึกษาพระคัมภีร์: ก้าวออกไปด้วยความเชื่อ

การเดินบนน้ำ

อ่านมัทธิว 14:22-23

"คาว่าห์" (การขับเคลื่อนคริสตจักรสู่การพลิกฟื้นชุมชน) เกี่ยวข้องกับการนำการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกมาสู่ชุมชนรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของครอบครัวและของตัวบุคคล ซึ่งอาจรวมถึงการยอมเสี่ยงและการแสดงความกล้าหาญและความเชื่อเพื่อทำสิ่งใหม่ ๆ หรือเพื่อพบปะกับผู้ที่เราไม่ชอบหรือผู้คนที่เรามีอคติกับเขา

การศึกษาพระคัมภีร์นี้จะหนุนใจเราให้กล้าเสี่ยงด้วยความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและพระองค์จะทรงนำและทรงช่วยเราให้ผ่านพ้นสิ่งท้าทายที่ยั่งยืนซึ่งเราอาจเผชิญไปได้

ถ้าท่านต้องการ ท่านสามารถแยกการใคร่ครวญนี้ออกเป็นหลาย ๆ ตอนภายใต้หัวข้อต่อไปนี้: "เมื่อมองเห็นลมพายุ" "การเดินบนน้ำ" และ "มองไปที่พระเยซู"

เมื่อมองเห็นลมพายุ

1. ส่วนใดของโครงการนี้ทำให้ท่านกลัวมากที่สุดหรือขัดขวางท่านไม่ให้ไว้วางใจในพระเจ้า?
2. เราจะพูดถึงสิ่งเหล่านี้ในภาคปฏิบัติและในฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร?
3. ถ้ามีก้าวหนึ่งที่ท่านทำได้ในวันนี้เพื่อเอาชนะความกลัวเหล่านั้น ก้าวนั้นคืออะไร?
4. ท่านเคยมีประสบการณ์อะไรบ้างเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงช่วยท่านให้กล้าเสี่ยง?

การเดินทางบนน้ำ

1. สิ่งท้าทายและปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านพบในอดีตส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณของท่านอย่างไรบ้าง?
2. ท่านคิดว่าทีมงานโครงการจะสามารถเติบโตขึ้นผ่านสิ่งท้าทายของโครงการนี้ด้วยวิธีใดบ้าง?
3. เราจะจัดเวลาและสถานที่ไว้สำหรับการใคร่ครวญถึงสิ่งท้าทายและอธิษฐานสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร?

มองไปที่พระเยซู

1. อะไรคือสิ่งที่ช่วยให้เราก้าวออกไปและกล้าเสี่ยง?
2. เราจะหนุนใจซึ่งกันและกันด้วยวิธีใดบ้าง?

คำอธิษฐาน

เราอธิษฐานเพื่อให้ท่านมีกำลังที่จะยืนหยัดอยู่ในระยะยาวและไม่ไข่กำลัง
ที่เครื่องรับของการขบเคี้ยวเคี้ยวฟันของท่าน แต่เป็นกำลังที่สง่างาม
ซึ่งพระเจ้าประทานให้ นี่เป็นกำลังที่จะอดทนนานกับสิ่งที่ทำให้ท่านเหลืออด
และเป็นกำลังที่ล้นทะลักออกมาเป็นความชื่นชมยินดีด้วยการขอบพระคุณพระบิดา
ผู้ทรงทำให้เราเข้มแข็งพอที่จะมีส่วนร่วมในทุกสิ่งที่รุ่งเรืองและงดงามซึ่งพระองค์ทรง
มีไว้ให้เรา
(คำสอนจากโคโลสี 1:11)

"คริสตจักรไม่ใช่สถานที่ซึ่งท่านพบปะกัน คริสตจักรไม่ใช่ตัวอาคาร คริสตจักรคือสิ่งที่ท่านทำ
คริสตจักรคือคนที่ท่านเป็น คริสตจักรคือการสำแดงออกถึงการทำงานของความเป็นบุคคลของพระเยซูคริสต์
ขอให้เราอย่าไปที่คริสตจักร แต่ขอให้เราเองเป็นคริสตจักร"
บรีเจ็ท วิลลาร์ด

